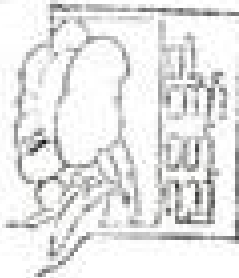

ကောင်းသော
မုန့်ဆောခါကား
ဩဇာလေးနက်
ပေ၊ ဆီတက်၍
နှယ်မြက်သစ်ပင်
ဆေးပက်ဝင်ခါ။

(ရှင်မဟာသီလဝံသ)

ပြည်ထုံးကျွတ်၊ ပြန်ချီဝရ၊

ထုံးတန် ဝတ်စုညိဇာဇဝ
အမှတ် ၅၁၊ မထမထပ်၊
ရေကျော်လမ်းမ၊ ပုဇွန်တောင်၊
ရန်ကင်းမြို့။

စာမူခွင့်ပြုအမှတ်...၃/၉၆ (၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုအမှတ်...၃/၉၆ (၂)

ပထမအကြိမ်

၁၉၉၆-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
ကျပ်ရေး ၁၀၀၀

ကန်ဖိုး

၅၀ ကျပ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မေတ္တ

ထုတ်ဝေသူ

ဦးတင်အုန်း၊ မိုးမင်စာပေ (မြ်-၀၉၄၃)၊
၉၃၊ ရိပ်သာလမ်း၊ လော့ဒေါင်ကန်
ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဒေါ်ကြည်ကြည်အေး၊ (မြ်- ၀၃၂၅၅)
ဆန်းသိမ်အောင်ဆက်
အမှတ် ၁၅၀၊ ၄၈ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ခင်မာ (၀၄၇၈၀)၊ ရတနာမဉ္ဇူပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၂၀၇၊ ၁၆/၂၊ ဧဝဇယသန္တာလမ်း၊
သင်္ဃန်းကျွန်း။

ဗုဒ္ဓတာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	...	စိုအရေး
ထိုင်းရင်းသား ဧည့်လုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	...	စိုအရေး
ထချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	...	စိုအရေး

စည်းကမ်းလိုက်နာ ဆေးကင်းကျာ
 မိုးသား ကြီးစား လုပ်အားပြန် နိုင်ငံတည်
 ရပ်ရွာအေးချမ်းစေလို ဥပစေရိပ်ကိုခို

နိုင်ငံထော်ပွဲဧည့်ပုံစာပြောဥပစေ ပေါ်ပေါက်ရေးတည်
 ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏
 ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

သဏ္ဍာ

ငါ့စာပတ်၌၊ မပြတ်တိုင်စေ
 မဂ္ဂျာစေအခင်း၊ မုန်းမြေ့နှစ်ဖြိုက်
 စော့နှယ်ဆိုးကံ၊ ဟန်ပိုမိမိပက
 စော့ဌ်ဒားပေမူ၊ စာပေကျောကျွန်
 ငါ့စာပတ်၌၊ ငါ့မုန်စာပြစ်
 ငါ့စာပတ်မူ၊ စာပတ်သူပေ
 ငါ့စာပတ်ကျွန်၌၊ ငါ့စာပတ်ဆရာ
 မလှုပ်မပါစည်း။ ။

သက္ကသိုလ်တုန့်ရိုမိ

ရှားလေ့ဒေဝီနှင့် တာသာပြန်ကဗျာများ

တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်

ပါးဝင်္ဂိသော ကဗျာများ

၁။ ရှာလော့ဆဲစစ်

LADY OF SHALOTT

... Alfred Tennyson.

၂။ ကမ္ဘာမဲ့သည့် လှစစ်

LA BELLE DAME SANS MERCY

... John Keats.

၃။ ဝိန့်စတုန့်စ်အင်္ဂါကြို ညချမ်း

THE EVE OF St. AGNES

... John Keats.

ကဗျာမိတ်ဆက်

ကမ္ဘာ့ ကဗျာစာပေ လိုက်စာသူကိုင်း လော့ဒ်ကင်နဆင်
ခေါ် အဲလ်ဖရစ်ဒ်ကင်နဆင် (**Alfred Tennyson**) ကို
သိကြသည်။

သူ့ကဗျာအားလုံးအနက် နှလုံးသာကို ဆွဲယူဖမ်းစား
သည့် ကဗျာကိုပြောပါဆိုလျှင် ရှားလော့ဒေဝီ (**The Lady
of Shalott**) ဟု မဆုတ်မဆိုင်း ဖြေကြလိမ့်မည်။

မှန်လည်းမှန်သည်။ သည်ကဗျာက ကမ်းခါ ဖက်မိလျှင်
နှလုံးသာရှိသူကိုင်း ရင်မှာ ဖျောက်၍မရကော့။

သူ့ကဗျာ ဇာတ်လမ်းကို ဆန့်ကြယ် လွမ်းဖွယ်သော
ဥရောပ၏ ရှေးရှေး အလယ်ခေတ်၌ နောက်ခံပြုထားသည်။

ကမ္ဘာဦး ခေါ်မ ဂန္ထဝင် ဇာတ်ဆန်း (**Myths**) များ
ပြီးလျှင် လက်ျင် (**Legend**) ခေါ် သမိုင်းဆန်သည့်ပုံပြင်
ကဗျာ ဇာတ်လမ်းများကို မူလက ရိုးမင်စ် (**Romance**)
ဘာသာဖြင့် ရေးသာခဲ့ကြသည်။ ရိုးမင်စ် ဘာသာကား
ခရစ်နှစ် (၂၀၀) ခန့်မှစ၍ ဥရောပကိုင်းပြည်အများကွင်
သုံးခဲ့ကြသည့် အနိမ့် လက်ကင် (**Low Latin**) ဘာသာ
ဖြစ်သည်။

ပြင်သစ်ဘာသာ၊ စပိန်ဘာသာ စသည်ကိုးသည် အနိမ့်
လက်ကင်ဘာသာမှ ဆင်းသက်လာကြသည်။

ယင်း ဘာသာကိုကို ပေါင်း၍ ရိုးမင်စ်ဘာသာများဟု
ခေါ်သည်။ လွမ်းဖွယ်ဆန်းကြယ်သော ဇာတ်လမ်းများကို

မူလကရိုးမင်္ဂလာသောနှင့် ရေခဲသောကြောင့် ကာလာ ရွေး
လျော့သောအခါ လွမ်းဖွယ်ဆန်းကြယ်သော ကဗျာများ၊
စာပေများကို ရိုးမင်္ဂလာများဟု ခေါ်လာကြကော့သည်။

ကမ္ဘာကလေးသော ဥရောပရိုးမင်္ဂလာကြီး နှစ်ခု ရှိသည်။
ကစ်ဘုကာ နီးဘလွန်၏ လက်စွပ် (**The Ring of Nibelung**) ခေါ် ဇာတ်လမ်းကြီးဖြစ်သည်။ ထိပ်သီး ဂီက
ဆရာကြီး ဝက်ဂနာ (**Wagner**) က ဂီသသရုပ်ဖော်ပြဇာတ်
ကြီး ရေးခဲ့၍ ကမ္ဘာကျော်သည်။

နောက်ကစ်ဘုကာ ဘုရင်အာသာနှင့် သူ့စာပွဲပိုင်ထိုင်
သူရဲကောင်းများ (**King Arthur and the Knights of the Round table**) ဖြစ်သည်။

ဘုရင်အာသာနှင့် သူ့သူရဲကောင်းများကာ အနော်
ရထာနှင့် သူ့သူရဲကောင်းများနှင့် အလွန်ကူပါသည်။

အာသာ၏ သူရဲကောင်းများကို ကြက်ခြေနီ ကံဆိပ်
ကော်ဆောင် သူရဲကောင်းများဟု ခေါ်သည်။ ဘုရားသခင်၊
ဘုရင်ဌမင်းမြက် (နိုင်ငံကော်)နှင့် ချစ်သူကိုသာ ဌးထောက်
သစ္စာခံကြသည့် အာဇာနည်များကည်း။

ဘုရင်အာသာ၏ မြို့တော်ကြီး၏ အမည်ကာ ကင်
မလော့ **Camelot** ဖြစ်သည်။ သူ့သူရဲကောင်းများအနက်
အရဲရင့်ဆုံး၊ အထင်ရှားဆုံး၊ အချောဆုံးကာ ဆာလင်းစ်
လော့ (**Sir Lancelot**) ဖြစ်သည်။ အာသာဘုရင် မိဖုရား
ပွင်နဗားရ် (**Guinevere**) ၊ ဆာလင်းစ်လော့ကို၌ အနော်
ရထာ၊ မးစိစန္ဒာခင်ဦး၊ ကျန်စစ်သားကို၏ လွမ်းဖွယ် သုံး
ပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်း ထပ်ကူညီမျှ ရှိကြသည်။

ကင်နဆင်က သူ့ကဗျာ ဇာတ်လမ်းကို ဘုရင်အာသာ ကို့၏ လွမ်းဖွယ်ခေက်၌ နောက်ခံထားသည်။ ရှာ-လော့ခမျာ ကစ်ခါမြင်ရုံမျှနှင့် အသက်ပေးချစ်ရာသူအဖြစ် ဆာလင်း(စ်) လော့ကို ထားသည်။

ဆာလင်း(စ်)လော့၏ ချစ်သူအမှန်က ပွင်နဗားရ်။

မိုးပေါက်လေ ကစ်စက်က ကမ္ဘာလောကကြီး ကစ်ခု လုံး အကြောင်း ပြောပြနိုင်ကြောင်း ကျွန်ကော်ရေးခဲ့ဖူးပြီ။

‘ရှာ-လော့ဒေဝီ’က အချစ်ဟူသည် မိုးစက်လှလှလေး ကစ်စက်အကြောင်း ပြောပြသည်။ ကစ်ပြိုင်နက်ကွင် ကမ္ဘာ လောကအကြောင်း ပြောပြသွား၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကမ္ဘာကျော်သည်။

ဥရောပကဗျာများကို ကဗျာပုံစံဖြင့် မြန်မာဘာသာ ပြန် မရဟု ဆိုသူက ဆိုနေကြသည်။ ကျွန်ကော် မယုံပါ။

မြန်မာစကားလုံး၊ မြန်မာကာရန်၊ မြန်မာကဗျာ စနစ် သည် မည်သည့်ဘာသာနှင့် ရေးသားထားသည် ကဗျာကို မဆို ဘာသာပြန်နိုင်စွမ်းရှိကြောင်း လက်တွေ့လည်း စမ်းပြပါ သကည်း။

ကဏ္ဍသိုလ်ဘုန်းနိုင်
၇-၆-၈၉

THE LADY OF SHALOTT

PART (1)

On either side the river lie
Long fields of barley and of rye,
That clothe the wold and meet the sky;
And through the field the road runs by
    To many-towered Camelot;

And up and bown the people go,
Gazing where the lilies blow
Round an island there below,
    The island of Shalott.

ရှားလော့ဒေဝီ

အခန်း ကမ်း

(က)

မြစ်ကမ်း သာနှစ်ဖက်ကြောမှာလ၊
လောကမြေကန်ဆာဆင်လို့၊
ကောင် ကင်ခြေဆုံကာကွေ့သည်ထိ၊
ကျယ်ပါဘိလယ်ကော့ခွင်။ ။

ဘာလီ 'ရိုင်' ကွေနှင့်၊ ကိုင်းမသိကျယ်ကာလွင်သည်
သည်လယ်ပြင်ဖြတ်လို့သန်၊ မရွှန် မျှော်စင်စုံသည်
ဘုံနေပြည်ကင်းမလော့ဒေဝီ၊
မြန်းရော့သည်လမ်းကော်ဝင်။ ။

ဖုန်ဆန်ကြခရီးကွင်၊
ဖေးမြင်ကြရေလယ်ကွန်။ ။

လေညင်းကော့ သီကရီ၊ ကြာမျို လီလီကို
ယိမ်းကပြီ သည်ရှုခင် ရယ်နှင့်၊ မြစ်ကွင်းဗွဲလွမ်းဖွယ်စေ
မှိုင်းပေသည် 'ရှားလော့'ကျွန်။ ။

Willows whiten, aspens quiver,
Little breezes dusk and shiver
Through the wave that runs for ever
By the island in the river
Flowing down to Camelot.

Four grey walls, and four grey towers,
Overlook a space of flowers,
And the silent isle imbowers
The Lady of Shalott.

By the margin, willow-veiled,
Slide the heavy barges trailed
By slow horses; and unhailed
The shallop flitteth silken-sailed
Skimming down to Camelot;

But who hath seen her wave her hand?
Or at the casement seen her stand?
Or is she known in all the land,
The Lady of Shalott?

(ခ)

မိုးမခစိမ်၊ ရော်ရော်၊ လောသုတ်သော်ဖြူရောင်လက်
 ‘အက်စပင်’ရွက်ညှို့ကုပ်ကယ်၊ သဲရုတ်ရုတ်လှုပ်ခါခါ။ ။
 ကိုလောညင်၊ တောင်မှ၊ သက်ဆင်းတုန်ယင်ယင်နှင့်
 လှိုင်းပြင်မှာရောပင်ပျောက်၊ နှစ်လုံးပေါက်ကျွန်းရိပ်ခွင်
 မြစ်ရေယဉ်တွေတွေဆင်း၊ ကင်းမလော့ဦးခိုက်ကာ။ ။
 မှိုင်းရိပ်ကယ်ဆင်း၊ မျှော်စင်က လေးခု
 တံတိုင်းထုခွဲညှို့ညှို့၊ ဗဟိုမှာညယျာဉ်ဆန်
 ပန်းတွေကအဖြာဖြာ၊ သူဇာကြော့စံခန်။ ။
 ရှားလော့ဒေဝီ၊
 ကွန်ခိုပြီလူမသိ၊ တော၏ ဇင်ဝန်။ ။

(ဂ)

မိုးမခဇာဝပါ၊ လွမ်းရိပ်ကာမြစ်ဟိုကမ်းက
 မြေလှမ်းရယ်ညင်သာသာနှင့်၊ မြင်သတ္တဝါဆွဲကာသွာတယ်
 ပမ်းပြာသည့် လှေကုန်တင်။ ။
 တိတ်တဆိတ်ရယ်နှင့်၊ ရိပ်ရိပ်လျင်လျင်ဝ
 ရေပြင်ကိုဖြတ်ကာခွင်း၊ ကင်းမလော့ရွှေပြည်ကိုတဲ့
 ပိုးဖျင်ဆိုရွက်ကကောင်းဘိတယ်
 လောင်သာကြော့အမြန်ယာဉ်။ ။
 တစ်ကျွန်းစံခင်အလှ၊ လက်ပြသည့် သူ့ရုပ်လွင်
 မြင်ဖူးကြပါသလော။ ။
 မှန်ပြတင်၊ လမင်လိုလာရပ်ဖူးသည်။
 တစ်ဦးမြင်သူမရှိ၊ လူမသိလှဒေဝီ
 မြေဆီဥွဲ မထင်ရှား။ ။

Only reapers, reaping early
In among the bearded barley,
Hear a song that echoes cheerly
From the river winding clearly,
    Down to towered Camelot;

And by the moon the reaper weary,
Piling sheaves in uplands airy,
Listening, whispers, 'T is the fairy
Lady of Shalott.'

(ဃာ)

နံနက်ခင်း၊ ဖေလင်းဖေလီ၌
လယ်ကောဆီဘာလီရင့်ပြီမို့၊
ရောက်နှင့်သည့်ကောက်ရိက်သူ။ ။

ကင်-မလော့၊ နန့်-ကြော့မျှော်စင်ဘုံသို့
ညွှတ်ခလုံကြည်လင်စီး၊ မြစ်ကြီးရယ်ဟိုအကွေ့ဆီက
ချမ်းမြေ့သာယာယာနှင့်၊ ပဲ့ကင်ဖြာလွင့်လာစမ်းကယ်
လွမ်းစရာကေးကျူကျူ။ ။

ကစ်နေကုန်ပင်ပန်၊
ညချမ်းကော့ ပန်လျက်မူ
နားမယူသည့် ကောက်ရိက်သာ။ ။

ငွေလသာမြေမြင့်ပိုင်မှာ၊ ကောက်လှိုင်းကွေ့စီနေဆဲ
လေထဲသဲသာချိုကော့၊ သူ့နားကိုအသာစွင့်ပါလို့
လေထဲဖြင့်ကိုးကိုးသာ...၊

“အြော်...ခမျာရယ်...ရှာ-လော့
သူဇာကြော့ကရီ၊
ဒေဝီလှ နက်ကစ်ပါ...”ကဲ့...။ ။

PART (2)

There she weaves by night and day
A magic web with colours gay.
She has heard a whisper say,
A curse is on her if she stay
    To look down to Camelot.

She knows not what the curse may be.
And so she weaveth steadily,
And little other care hath she,
    The Lady of Shalott.

And moving through a mirror clear
That hangs before her all the year,
Shadows of the world appear.
There she sees the highway near
    Winding down to Camelot;

There the river eddy whirls,
And there the surly village-churls,
And the red cloaks of market girls,
    Pass onward from Shalott.

**အခန်း နှစ်
(က)**

ပဉ္စလက် ရက်ကန်းကဲ့အထည်
ရောင်ခြည်စုံစုံရွှန်း၊ ဆန်ပါဘိအဖြာဖြာ
ခမျာမှာနေ့ညဆက်၊ ရက်လို့သာနေ။ ။
ကင်-မလော့...၊ သည်ဘက်ကော့...မကြည့်နဲ့နော်၊
ကြည့်မိသော် ကျိန်စာဆိုရယ်၊ မိုးကြိုနှယ်ကိုယ့်ဆီကျမကဲ့၊
ကြားခဲ့ရကို ကိုးပေ။ ။
ရှားလော့လေ သူ့ခမျာ၊ ဘာကျိန်စာ ဘယ်လိုရေးဟု
ခန့်ကွ လို့ မသိလေ သို့ကစေပူပါဘူ
ဘယ်ဆီကို ဘာကြောင့်မျှ၊ စိတ်ကစားသွားရမည်
မအာ-သည်ကိုယ့်ရက်ကန်းနှင့်၊ လန်းလို့ကြည့်ဖူး။ ။

(ခ)

မှန်ကန်ချပ်ရယ်က၊ ဆွဲအပ်သည်နှစ်ကန်ဆုံသာပ
မျက်လုံး ကူရှုဆီမို့၊ မြေမဟီလောကရိပ်ကွေက
ပြက်မဆိတ်ပေါ်နေသည်။ ။
အနီး ဆိုဟိုမှာကော့
ကင်-မလော့ဆီအရောက်
ထွန်းပေါက်သွယ်ဝင်ဆိုက်မည်
ကွေ့ပိုက်ပိုက်လမ်း ကော်ရှည်။ ။
ဟိုမှာဆီမြစ်ပြင်ထဲ
ဝဲကကော့ချာချာလည်
ကြည်ကြည်ကွယ်ပကကိ။ ။
အလို...ရွာခံသာ၊ အောင့်ကြွာ-ကြွာ-ရိုင်-မယဉ်
လုလင်ပျိုကိုကန်စု...၊ ရွာမျက်ရှုဖျေ ကက်ခင်
ကိုယ်ဝက်ယဉ်အပြင်ပန်းက၊ နီမြန်းမြန်း သည်မှာလေ...
ရှားလော့မြေရွာမှထွက်သည်၊ ကျက်သရေရှိ။ ။

Sometimes a troop of damsels glad,
An abbot on an ambling pad,
Sometimes a curly shepherd-lad,
Or long-haired page in crimson clad,
Goes by to towered Camelot;

And sometimes through the mirror blue
The knights come riding two and two:
She hath no loyal knight and true,
The Lady of Shalott.

(ဂ)

အပျိုဖော်ပျော်တစ်သင် ရယ်က၊
ရှုခင်း မှာတဲ့တစ်ရံပေါ၊
တစ်ဖန်သော်လူမြေကြီး ပါဘိ၊
ခရီး နှင်သိက္ခာကောင်း လှတယ်၊
ကျောင်းက ကိုယ်တော်။ ။

ဆဲအခွလိမ်အရှုပ်များ ရယ်နှင့်
သို့ ကျောင်း သား မြင်လိုမြင်၊
မင်း လူလင်ပတ်စုံရဲ့ သူ့ဝဲမြင်ချင်မြင်ရ၊
ဘုံမျှော်စင်ကင်း မလော့ဆီ၊
သွား ရောကြရွှင်ပျော်ပျော်။ ။

ခါတစ်ရံနောက်ခဲကာ ပြာနှင့်၊
မှန်သာ မှာတဲ့ ထင်ကာပေါ၊
ဖာနည်မော်ကွယ်ရှင်သူရဲ။ ။

ရွှေမြင် ရယ်ကိုယ်စီနှင့်၊
နှစ်သောက်ညီတန်း ချီသွား ဟန်က၊
ကျိစာ ကာ သရော်လိုက်ရောသလာ၊
ရှား လော့ထဲသစ္စာပြုပါလို့၊
ချစ်မှုရယ်စေကျွန်တဲ့
ဖာနည်မွန်ဘယ်မရှိတယ်၊ ဘုန်းမိကံမဲ့။ ။

But in her web she still delights
To weave the mirror's magic sights,
For often through the silent nights
A funeral, with plumes and lights
And music, went to Camelot;
Or when the moon was overhead,
Came two young lovers lately wed;
'I am half sick of shadows,' said
The Lady of Shalott.

(၃၁)

သို့ကစေ၊ မှန်သာ ဗေဒ ပဉ္စလက်ရယ်နှင့်
 ပြချက်ကွေအသွင်ဆန် လောသမျှ၊
 ရက်ကန် မှာအဆင်ဖော်လို့
 ရွှင်ပျော်ပျော်ကမ်းကိုယ်ချင် ပေမယ့်
 ပျင်းမရိပါ။ ။
 အခါခါလူခြေကိတ်ချိန်မှာ
 ဟိတ်နှင့်ဟန်မျှဝနပါကွလို့
 ဖြာပါဟယ်ငှက်ကောင်မွေး ကွေနှင့်
 ကမ်းရေကမ်းပူဖော်၊
 မီးစုံဆိုင် ဝံ့ကီးပါလို့
 ခရီးနှင့်ကင်းမလော့ဆီ၊
 ခပ်ကြော့ကြော့ ထည်ပါပါ။ ။
 သို့ရာတွင်ငွေလမင်း၊
 ပင်ပင်ကြီး ခေါင်ထက်သာ၊
 သည်ခါကော့စိတ်ကမ်းမျိုး။ ။
 ကြင်စဉ်၊ ကြည်နူး မောင်မယ်ယှဉ်ကော့၊
 သူရွှေရင်ဖိုဖိုလိုက်လို့၊ ရှိုက်လိုက်မိ ရှာလော့ခမျာ
 ‘အရိပ်ကမ္ဘာကော့ မှန်စပျိုး’ကဲ့။ ။

PAPER (3)

A bow-shot from her bower-eaves,
He rode between the barley-sheaves,
The sun came dazzling through the leaves,
And flamed upon the brazen greaves
Of bold Sir Lancelot.

A red-cross knight for ever kneeled
To a lady in his shield,
That sparkled in the yellow field,
Beside remote Shalott.

The gemmy bridle glittered free,
Like to some branch of stars we see
Hung in the golden Galaxy.
The bridle bells rang merrily
As he rode down to Camelot,
And from his blazoned baldric slung
A mighty silver bugle hung,
And as he rode his armour rung,
Beside remote Shalott.

အခန်း သုံး
(က)

ကံစက်မြိုက်၊ ကွန့်ရိပ်သည်ဆီက
ဘာလီနံကောက်ပုံကြားမှာ၊ မြားကစ်ဝစ်ထိုအကွာ၌
ပုံပမာကင့်ကယ်ပင်းသည်၊ နက်မြင်းနှင့်နေလူလင်။ ။
နေရောင်ခြည်သစ်ရွက်ကြာက၊ မျက်စိများကျိန်စရာ၊
ချပ်ကန်ဆာကိုယ်မှာဖုံးကော့၊ သလဲ့ရပ်ကြေပြားပါ၊
နေပက်ရာရောင်ပြန်လက်ကယ်၊ ပြိုပြက်ပြက်ထင်။ ။
လင်း(စ်)လော့...ကဲ့၊

ရက်ကရော(စ်) ဂုဏ်ဟိတ်ရှင်၊
ဘုရင်ကဆာဘွဲ့ချီး။ ။
ပေ-မြင့်သီခေါင်၊ ရှားလော့ချောင်ထိုနံဆေးက၊
ရွှေသွေလယ်ပြင်ဆီ၌၊ သူ့ဒေဝီသမက်ကနှင့်၊
သူ့ဂိုဏ်းကနေခြည်မှာ၊ ရွှေရည်ကွ လဲကာပြကယ်၊
ကောက်ပလျှံညီ။ ။

(ခ)

- * နဂါ-ဓမ္မကန်းဆီက၊ ကြယ်ပန်းကြယ်မွယ်သို့
စီခြယ်သည်မြင်-ဇက်ကြိုးမှာကွယ်၊ မျိုးကျောက်မျက်ရှင်။
- * ကင်းမလော့ရွှေပြည်ဆီ၊ သူ့ချီစဉ်မြင်-ကကြိုးမယ်
ငြိုးငြိမ့်ငြိမ့်ခြုံသံလွင်။ ။
- * ဂုဏ်ကံဆိပ်၊ ခက်နှိပ်ခြယ်စလွယ်သားက၊
ခဲညာသည်ခရာလျှင်၊ ဓမ္မစင်ကွယ်သန့်ရှင်။ ။
- * ပေ-မြင့်သီခေါင်၊ ရှားလော့ချောင်ထိုနံဆေး၊
အပေမှာကဲ့ခရီးကြို၊ ချပ်ပက်ဖုံမြည်ကာပြကယ်၊
နုနုသံညည်း။ ။

All in the blue unclouded weather
Thick-jewelled shone the saddle-leather,
The helmet and the helmet-feather
Burned like one burning flame together,
As he rode down to Camelot;

As often through the purple night,
Below the starry clusters bright,
Some bearded meteor, trailing light,
Moves over still Shalott.

(ဂ)

ကောင် ကင်ပြာကိမ်ခြေရှင် သည်မို့၊
မြင်း ကုန် နှိ သာ ဖရနယ်၊
စီခြယ်သည်ရကနာကျောက်ရယ်၊
ကောက်ပက်ထိန်။ ။

ကင်း မလော့မြို့ ကော်ဆီ၊
ချီလောသူသဲရွှေမောက်နှင့်၊
သဲမောက်ထက်ငှက်မွေ ရှည်၊
ပြိုင်လောသည်နှစ်ရောင်စီး နှယ်၊
ညီ ကောက်ကောက်ရှိန်။ ။

ခရမ် ရင့်ညာအချိန်၊
ကြယ်ပွင့်စိန်အခိုင်ကောက်။ ။

ရောင်မြီ ရှည်အမျှင်ဖွာ နှင့်၊
ကြယ်ကံခွန်မုက်ဆိက်ဖာ ရယ်၊
ရှာ လော့မြေမြေဖြက်သည်ကိုင်း၊
နှိုင်း ရမလော့က်။ ။

His broad clear brow in sunlight glowed;
On burnished hooves his war-horse trode;
From underneath his helmet flowed
His coal-black curls as on he rode,
As he rode down to Camelot.

From the bank and from the river
He flashed into the crystal mirror,
'Tirra lirra,' by the river
Sang Sir Lancelot.

(၃၁)

မဟာဗွယ်ကျယ်နုဖူ၊
ရောင်မြူးလို့ဝင်းရွှေ။ ။

ခွာကိုပင်ပြောင်အောင်သာသည့်၊
စစ်မြင်းလှထက်မလေး။ ။

သဲမောက်အောက်ဆဲနက်ရွှေ၊
ဖားဝေဝေလွင့်ပါး။ ။

‘ကာရာ...လာရာ...’၊
သံဝါဝါသူ့သီချင်း၊
သူ့အဆင်းလျှပ်ပမာ၊
ကမ်းမှလာမြစ်ကိုခွင်း၊
မှန်ကွင်းဝယ်ပေါ်လာပေါ်ကွယ်၊
လင်း(စ်)လော့အောင်ဘုရာ။ ။

She left the web, she left the loom,
She made three paces through the room,
She saw the water-lily bloom,
She saw the helmet and the plume,
    She looked down to Camelot.

Out flew the web and floated wide;
‘The mirror cracked from side to side;
The curse is come upon me,’ cried
    The Lady of Shalott.

(c)

ရက်ထည်ကိုစွန့်ထားလို့၊
 ရက်ကန်နာကအသာခွာ၊
 မယ့်ဆောင်ကြာသည်အခန်းမှ၊
 သုံးလှမ်းမျှထွက်၍သာ။ ။
 ကြာပန်းကွေ့မြင်၊
 အဖေကွင် သူကမ်းယောက်၊
 သဲမောက်ထက်ကံခွန်ယူ၊
 ငှက်ကောင်ရယ်လူလူနှင့်၊
 မြင်မိသူ့ခမျာလော၊
 ဇေ့ဝိုင်မိရာ။ ။
 ကင်မလော့မြို့ဆီပါ၊
 မျှော်ကာကြည့်ကိုယ့်အမှာ။ ။
 ရက်ထည်ဖျင်ရက်ကရက်၊
 လောထက်သို့ပျံကာလျှင်၊
 မှန်ကြီးပင်သွင်သွင်ကက်၊
 ကွဲပျက်သောအခါ။ ။
 ကညာမေရာလော့၊
 အာပျော့ပျော့အော်မိရာ၊
 ‘ကျိန်စာရယ်ကမ်းခါဖြင့်၊
 သင့်ပါပေါ့လာ...’ကဲ့။ ။

PART (4)

In the stormy east-wind straining,
The pale yellow woods were waning,
The broad stream in his banks complaining,
Heavily the low sky raining
Over towered Camelot;

Down she came and found a boat
Beneath a willow left afloat,
And round about the prow she wrote
‘The Lady of Shalott.’

အခန်း ဇလား
(က)

အရှေ့ဇလားထန်မှန်ကိုင်း-ကြောင့်၊
မှိုင်း-မှိုင်းပျောက်ကောရွှေဝါ၊
မြစ်ပြင်မှာလှိုင်း-သဲဟီး၊
ညည်း-သည်းဝမာ။ ။

ကစ်မိုး-လုံး-မိုက်ကာမှောင်၊
ကိမ်ကောင်ကွေ့ပြိုဆင်း၊
ကင်-မလော့မျှော်စင်ဘုံ၊
သိုင်း-ရစ်ခြုံကွဲကာမည်း၊
မိုး-သည်း-သည်း-ရွာ။ ။

ရှား-လော့ဇလား-သူ့-ခမျာ၊
ဆင်း-လာခဲ့ဆိပ်ကမ်း။ ။

မိုး-မခသစ်ကစ်ဝင်၊
အောက်မှာကွင်းအဆင်သင့်၊
ဆိုက်လင့်သည့်လှေကိုမြင်
လှေဦ-ကွင်းသူ့-လက်များ-ဖြင့်၊
“ရှား-လော့ဇလား” စာဝန်-ချီလှလှလေး၊
ရေး-ခဲ့မှတ်ကမ်း။ ။

And down the river's dim expanse
Like some bold seer in trance,
Seeing all his own mischance-
With a glassy countenance
    Did she look to Camelot.

And at the closing of the day
She loosed the chain, and down she lay;
The broad stream bore her far away,
    The Lady of Shalott.

(ခ)

နိမိတ်ဖတ်ပါလို့၊
ကြည့်တတ်သူ့အနာဂတ်ဆီ၊
နာမ်လွတ် ကိုယ်ခွာ၍၊
ကိုယ်ကြံ့ခွာကိုယ်ကံဆို၊
စိုးမကြောက်ရှုသည်ပမာ။ ။

မှုန်ရီဝါ၊
ရေသာထုမြစ်ပြင်ကျော်၍၊
မျက်နှာတော်ဖန်ကြည်တုံးသို့၊
မပြုံးမညိုဘဲ၊
နဂိုရ်ခြာကင်မလော့ဆီ၊
ကြည့်တော့၏ တည်ငြိမ်စွာ။ ။

နေ့အဆုံး၊
နိဂုံးချုပ်အချိန်မှာ၊
အသာကွယ်ကြိုးဖြေမျှာ။ ။
ရှားလော့ဒေဝီ၊
လှေထက်ဆီညင်ညင်လျောင်း၊
ရေကြောင်းသန်ဆောင်သယ်ဖြေတယ်၊
ဝေးရာသို့မျှာ။ ။

Lying, robed in snowy white
That loosely flew to left and right-
The leaves upon her falling light-
‘Through the noises of the night
    She floated down to Camelot;

And as the boat-head wound along
The willowy hills and fields among,
They heard her singing her last song,
    The Lady of Shalott.

(၈)

လျှောင်-ကာကဲ့လဲ့ကာ၊
 ညရုံလွှာဖြူဖြူဆွတ်၊
 လွတ်လျှော့လျှော့သိကနီ၊
 ဘယ်ဆီလာညာဆီလွင့်၊
 လောဝင့်သောကခါ။ ။
 သက်ရွက်ကယ်ရော်၊
 ဘူကိုယ်ပေါ်အသာကျ၊
 မိုးညသံဆူဆူ၌၊
 ရှေ့ရှုကာကင်းမလော့ဆီ၊
 မျောပေါ့ကွယ်လော့နာပါ။ ။
 မိုးမခ
 လွမ်းကြည့်ကောင်ကောသာ
 လယ်ယာကဲ့ပက်ကဲ့။ ။
 မြစ်အကွင်း၊
 ကစ်စင်းသည်လော့က၊
 ခွေပက်ကာမျောစဉ်ခိုက်၊
 ကြားလိုက်ကြသူ့ကေးသံ၊
 ခေတ္တ-ဟန်ကနောက်ဆုံ။ ။

Heard a carol, mournful, holy,
Chanted loudly, chanted lowly,
Till her blood was frozen slowly
And her eyes were darkened wholly,
    Turned to towered Camelot.

For ere she reached upon the tide
The first house by the water-side.
Singing in her song she died,
    The Lady of Shalott.

(ဃ)

ကော 'ကရယံ'၊ လွမ် ဖွယ်ငဲ့ကမ်ဖြာ၊
သဒ္ဓါ နှင့်ကမ်မျိုး၊
ကို ကိုး ရဲ့ကမ်သွယ်၊
ကျယ်ကျယ်ကွယ်ကမ်ဆန်၊
ကဲ့မခန်းကြားကြပါ။ ။

အြော်...ဖြည် ဖြည်းချင်း၊
ကိုယ်ကွင်းမှာသွေးကျည်ခဲလို့၊
ပြာမွဲပေါမျက်လုံးစုံ၊
ရွှေဘုမ္မန်ကင်းမလော့ဆီ၊
ကြည့်ကော့ဖြင့် ကြည့်မိရာ။ ။

ဒီရော၊
ပထမ၊ မြို့အိမ်ရာ၊
ခမျာဖြင့် မရောက်ငြား။ ။

ရှားလော့ကဲ့လှအေတီ၊
ကော သီစဉ်ဖီပိန်ညွန့်ရယ်၊
ဖွန့်ခဲပေါလာ။ ။

Under tower and balcony,
By garden-wall and gallery,
A gleaming shape she floated by,
Dead-pale between the houses high,
    Silent into Camelot.

Out upon the wharfs they came.
Knight and burgher, lord and dame,
And round the prow they read her name,
    ‘The Lady of Shalott.’

(c)

မျှော်စင်နှင့်လသာခန်း၊
ဆောင်နန်း အောက်တစ်ခါခါ၊
တံတိုင်း ကာဥယျာဉ်တွေ၊
စကြိုရှေ့တည်ညင်။

မဝင်း လေဝင်း လေတတ်၊
ဖြူဖွတ်ဖြူရော်နှင့်၊
ကိမ်တော်စည်ဖြတ်ကာဆင်း၊
ကင်း မလော့ဝင်။ ။

သူရဲကောင်း နှင့်မြို့တော်သား၊
မှုမတ်များ နှင့်သူ့ကတော်၊
ဆိပ်ခံပေါ်တူတကွ၊
ရောက်ကြလို့အုတ်အာပင်၊
ရှုမြင်ကြလေ့ဦး။ ။

‘ရှာ လော့ဒေဝီ’၊
စာပန်း ချိုသည်အလှကို၊
တွေ့ရပုံထူ။ ။

Who is this? and what is here?
And in the lighted palace near
Died the sound of royal cheer;
And they crossed themselves for fear,
All the knights at Camelot;

But Lancelot mused a little space;
He said, She has a lovely face;
God in his merey lend her grace,
The Lady of Shalott.

(စ)

ဘယ်သူများ...၊ ဘာလာ.ကွယ့်သည်မှာ၊
လှမ်း.မကွာတန်ဆောင်ညီ.သည့်၊
ရွှေနန်း.ကြီး.တော်ဝင်သံ၊
ကောင်.ချို.ပျံအမြန်တိတ်တယ်၊
ဆိတ်ဆိတ်ကယ့်နှင့်။ ။

ကင်.မလော့ရွှေနန်း.ပျော်၊

သူရဲကျော်ဆိုသူများ၊

ချောက်ချာ.၍ကိုယ်ပေါ်၊

ခရစ်တော်သင်္ကေတ၊

ခဏတာဝင်သတိနှင့်၊

သမာဓိကြွခိုင်ခိုင်၊

ဝေလှိုင်ပျံ့သံညောင်။ ။

ကောင်.ချို.မြတ်ကရုဏာ၊

ရပါစေ...အို...နှမ၊

ချစ်ရာမျက်နှာရှင်၊

ဒေဝီခင်ရှာ.လော့...၊

မြွက်ရောရ ချိုစကားနှင့်၊

သနား ချစ်ဆုကောင်း။ ။

LA BELLE DAME SANS MERCY

By

JOHN KEATS

ကရုဏာမဲ့သည့် လှပေမီ

ကဗျာမိတ်ဆက်

‘ပန်းဝေသီ မဂ္ဂဇင်း’ ၌ ကျွန်ကော် ကင်ပြခဲ့သော ‘စိန် အဂ္ဂနစ်(စ်)အခါကြိုညချမ်း’ ဇာတ်လမ်း ကဗျာရှည်ကြီး၌ ဇာတ်လိုက် ပေါ်ဖရိုသည် အိပ်ပျော်နေသော ချစ်သူ မက် ဒလင်းကို ကိုလုံးဖောင်းလေးကီ၍ သီချင်းဆိုပြီး နှိုးခဲ့သည် ကို မှတ်မိကြပေလိမ့်မည်။ သီချင်းလေး၏ အမည်က...

‘**La belle dame sans mercy**’ ဟု ဖြစ်သည်။

လာဘဲ(လ်) ဒိမ်ဆန်း(စ်) မာ့စီ’ ဟု အသံထွက်ရ သည်။ အထက်ပါကဗျာကြီး၌ ထိုသီချင်းလေးသည် ပြင်သစ် ပြည် ကောင်ပိုင်မှ ရှေးဟောင်း သီချင်းလေး ဖြစ်သည်ဟု ဂျွန်ကီ(က်)က ဖော်ပြခဲ့သည်။ သီချင်း၏ နာမည်မှာလည်း ပြင်သစ်နာမည်ဖြစ်သည်။

La ဆိုသည်မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ **The** သဘောမျိုး ဟု ယူပါ။ ဘဲ(လ်) **belle** ကာ ဆွဲဆောင်လှပသော မိန်းမ ချောလေးဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ဒိမ် **dame** ကာ ဂုဏ် ရှိသူ၊ ဂုဏ်မြင့်သူ အမျိုးသမီးကို ခေါ်သည်။ ဆန်း(စ်) **sans** ကာ ကင်းသည်မရှိဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ မာ့စီ **mercy** ကာ ကရုဏာကည်။

မြန်မာလို အပြည့်အဝ ဘာသာပြန်လိုက်သောအခါ...

‘ကရုဏာမဲ့သည် လှဒေဝီ’ဟု ရသည်။

ပျန်ကီ(က်)သည် ‘ကရုဏာမဲ့သည် လှဒေဝီ’ ကဗျာကို လည်း သီးသန့်ဖွဲ့ဆိုခဲ့သည်။ ကျွန်ကော်ကို ကျောင်းသား ဘဝက အထက်ကန်း အင်္ဂလိပ်စာကွင် ပြဋ္ဌာန်းသော ကဗျာ ဖြစ်၏။ သည်းခြေကြိုက် ကဗျာမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ကျွန် ကော်ကို အလွန်နှစ်သက်ကြသည်။ လှသလောက်ရက်စက် သူဟု (ကိုယ်ထင်သူများကို) ဤကဗျာ ခေါင်းစဉ်နှင့် နာမည် ဖေးကြသည်။

ကလေးဘဝအမြင်ကို ထားကော့။ အမှန်ကား ဤကဗျာ သည်လည်း ပျန်ကီ(က်) ၏ ကဗျာကျော် လက်ရာ ကစ်ခု ဖြစ်သည်။

ချစ်ခြင်-မေတ္တာကြောင့် သောကဗေဒရသည် အကြောင်း ဖွဲ့သော ကုသပျို့ကို၊ ဥဗ္ဗာဒန္တီပျို့ကို၊ မုဂ္ဂလာကွဏ္ဍပျို့ကို၊ ကျွန်ကော်ကို စာပေနယ်မှာလည်း ရှိသည်။ ကုသကြီးအကွက် ပပဝကီသည် လာဘဲ(လ်) ဒိမ်းဆန်း(မ်) မာ.စီပင် ဖြစ် ကော့သည်။

ဤကဗျာ၌လည်း ပျန်ကီ(က်)သည် စာလုံးများနှင့်ပန်ချီ ရေပြန်၏။ ပက်ပန်းကျင်သည် သုံးဖက်မြင် ပန်ချီကား ဖြစ်လာသည်။ စက္ခုဝိညာဏ်နိမိတ်ပုံ များသာမက အောဠဗ္ဗ အာရုံ နိမိတ်ပုံများကို ပေါ်စေသည်။

ကဗျာဖွဲ့ဟန်ကိုလည်း အ နည်းငယ် ပြောပြလိုသည်။ ကေး...၊ သို့မဟုတ် ကေးဆန်သော ကဗျာများကွင် စာ

ကစ်ကြောင်သည် လည်ကောင်း၊ အပိုဒ်ကစ်ပိုဒ်သည်လည်း
ကောင်း ပြန်ပြန်ထပ်ကျော့၍ လာကက်သည်။ ဤကဗျာ၏
ရှေ့ဦးနှစ်ပိုဒ်ကို ကြည့်ပါ။ ထပ်ကျော့ထားသော စာပိုဒ်
များပါသည်။ ကဗျာ၏ အဆုံးပိုဒ်ကို အစဦးပိုဒ်အတိုင်း
ပြန်ထပ်ကျော့ ဆိုထားသည်ကိုလည်း သင်္ကေတပြပါ။

ဤသဘောကို ရီဖရိန်း (**refrain**) ဟု သူကို့ စနစ်ကွင်
ခေါ်သည်။ ဤကဗျာ၌ ဂျန်ကီ(က်)က ရီဖရိန်း သုံးပြုထား
သည်။ ရီဖရိန်းကို အရမ်းသုံးလျှင် မလှပါ။ သုံးကတ်မှ လှသည်။
ဂျန်ကီ(က်)က လှပစွာ သုံးပြုထား၏။

ဤကဗျာ၌ ပညာသားပါပါ အလှဆုံး အပိုဒ်သည်
အပိုဒ် (၆) ဖြစ်သည်။ ဘာကြောင့်ဟု ထင်ပါသနည်း။

ကဏ္ဍသိုလ်ဘုန်းနိုင်
၂၃-၁၂-၈၉

LA BELLE DAME SANS MERCY

O what can ail thee, knight-at-arms,
Alone and palely loitering?
The sedge has wither'd from the lake,
And no birds sing.

O what can ail thee, Knight-at-arms,
So haggard and woe-begone?
The squirrel's granary is full,
And the harvest's done.

I see a lily on thy brow
With anguish moist and fever dew;
And on thy cheeks a fading rose
Fast withereth too.

ကရုဏာမဲ့သည့်လှမေဂီ

- * ချပ်ပက်ကယ်မိန်ညှိနှင့်၊ အလို...ရှင်သူရဲငယ်၊ စိတ်ထဲ
ဘယ်ဝန်ပိုလို့၊ ကမ်းကိုယ်ကော်ဖြူမော်ဖွမ်း၊
မြေလှမ်း ရာလူပါလို့၊ အောင်ချာချာလာည့်သကဲ့။ ။
ကန်ကမ်းပိုက်၊ မြက်သိုက်ပင်သေကကာညှိလို့၊ ငှက်မျိုး
မကွ ဘယ်ဆီရောက်ကယ်၊ မက-ပျောက်ဆိတ်သုဉ်း။ ။
- * ချပ်ပက်ကယ်မိန်ညှိနှင့်၊ အို...ရှင်သူရဲငယ်၊
စိတ်ထဲ ဘယ်ဝန်ပိုလို့၊ မျက်နှာကိုကြိုလှိပ်နန်း၊
ပြိုင်ပြိုင်ပူပဲသန်းလို့၊ ဖွမ်းနေရသကဲ့။ ။
ရှည်လေးများစပါးကို၊ ပြည့်လေပြီ အစာမောက်ခဲ၊
ကောက်သိမ်း ရက်ဆုံး။ ။
- * သင့်နဖူးက နှင်းပန်းမှာ၊ မေ့နာမေ့မှုန်မေ့လို့၊
အဖျားမငွေနှင်းပေါက်ခို၊ ဘယ်လိုကဲ့အရေး။ ။
သင့်ပါးပေါ်ကနှင်းဆီနီ၊ ညှိုးရှာပြီ သွေးသွေးခန်း
ကယ်၊ ဖွမ်းမြန်လှလေး။ ။

I met a Lady in the meads,
Full beautiful, a faery's child;-
Her hair was long, her foot was light,
And her eyes were wild.

I made a garland for her head,
And bracelets too, and fragrant zone;
She look'd at me as she did love,
And made sweet moan.

I set her on my pacing steed,
And nothing else saw all day long;
For sidelong would she bend, and sing
A faery's song.

- * မြက်ခင်းလှစားကျက်မြေ၊ ကြံကွေ့ပေနက်ရင်သွေ့ငဲ့၊
အလှရေးပြည့်စုံညီ၊ ဒေဝီကဲ့ရုမရဲ့။ ။
ရှည်သွယ်ပေ့သူ့ကေဆံ၊ မြေကံကင့်ကယ်လွန်ရဲ့၊
ကောက်ရွှန်ကြည်ဟန်မဖုံးကယ်၊ မျက်လုံးကရွဲ့။ ။
- * သူ့ခေါင်မှာ ဆင်ကာမြန်ဖို့၊ ပန်ကုံးကိုငါသီ၊
လက်မှာဆီပန်လက်ပက်၊ ပန်းခါ ပက်မွေ့ကြိုင်စွာ
ဆက်ပါရသူ့အား။ ။
ငါ့ကိုကွယ် ချစ်သလိုဖေးလို့၊ ကိုးကိုလေးညင်စွာ၊
ချိုသာသာညည်သံရှိက်၊ ကြားလိုက်ရနာ။ ။
- * ပွေ့ကာကဲ့သူ့ကိုကင်၊ မြင်ကြော့ကွင်နေရာချလို့၊
လှမ်းရုံမျှညင်သာသာ၊ နှင်လာခဲ့သည်ကွင်။ ။
ကစ်နေလဲ့...၊ ပက်ကုံးကဲ့ပန်ကျင်၊
မမြင်ပါသူ့သာဖေးမိ၊ ကစောင်းလေးသူ့ကိုယ်နေ၊
ငါ့ဘက်လေး လှည့်မွေ့ရစ်လို့၊ ချစ်ကေးသူ့ဆိုဖွဲ့ကယ်၊
နက်ရဲ့သီချင်း။ ။

She found me roots of relish sweet,
And honey wild, and manna dew;
And sure in language strange she said-
“I love thee true!”

She took me to her elfin grot,
And there she wept and sigh'd full sore,
And there I shut her wild, wild eyes
With kisses four.

And there she lulled me asleep,
And then I dream'd Ah! woe betide!
The latest dream I ever dream'd.
On the cold hill-side.

- * သစ်မြစ်စုံမျိုးမြိန်လှ၊ သဘာဝပျာသကာ၊
နက်သူရွှါနှင့် ရည်ပေါက်၊ စာ သောက်ဖို့ငါ့ကွက်ကာ
သူရှာလို့ကျွေး။ ။
ပြီ ကော့မှသာ၊ သေအချာ ဘာသာဆန်နှင့်၊
လွမ်းဖွယ်ငဲ့သူဆို၊ ‘မောင့်ကိုလေ မေတ္တာစစ်နှင့်၊
ချစ်မိပါလေ’ ကဲ့။ ။
- * နက်သူငယ်ရုက္ခစိုး၊ လိုဏ်မျိုးကွယ် သူ့ပူကွင်းသို့၊
ခေါ်သွင်းပြီ မှ ရှိက်ကာငို၊ လှိုက်ဖိုစွကြကွဲ။ ။
ပူကွင်းမှာပေါ၊ ချစ်ဝင်းရည် စို့ကာလက်သည်၊
မျက်ရွဲကွဲ စင် ပျော်မှိုက်အောင်၊ ပိတ်ရလေနမ်းပွင့်
မွှေးနှင့်၊ လေကြိမ်မျှပဲ။ ။
- * ပူကွင်းမှာပဲကွယ်၊ ကျူညင်သာ သူလျှင်သိပ်ကော့၊
မှမှိုက်လို့ပျော်ဆဲကွင်း၊ အိပ်မက်မြင်နောက်ဆုံ။ ။
ချမ်းလို့သာ အေဘိကယ်၊ နံဘေး ကောင်စွယ်ဦး၊
အိပ်မက်နယ်မြင်သမျှကြောင့်၊ သောကမှောင်ဖဲ့။ ။

I saw pale Kings and Princes too,
Pale warriors, death-pale were they all;
They cried- "La Belle Dame sans Mercy
Hath thee in thrall!"

I saw their starv'd lips in the gloam,
With horrid warning gaped wide,
And I awoke, and found me here
On the cold hill-side.

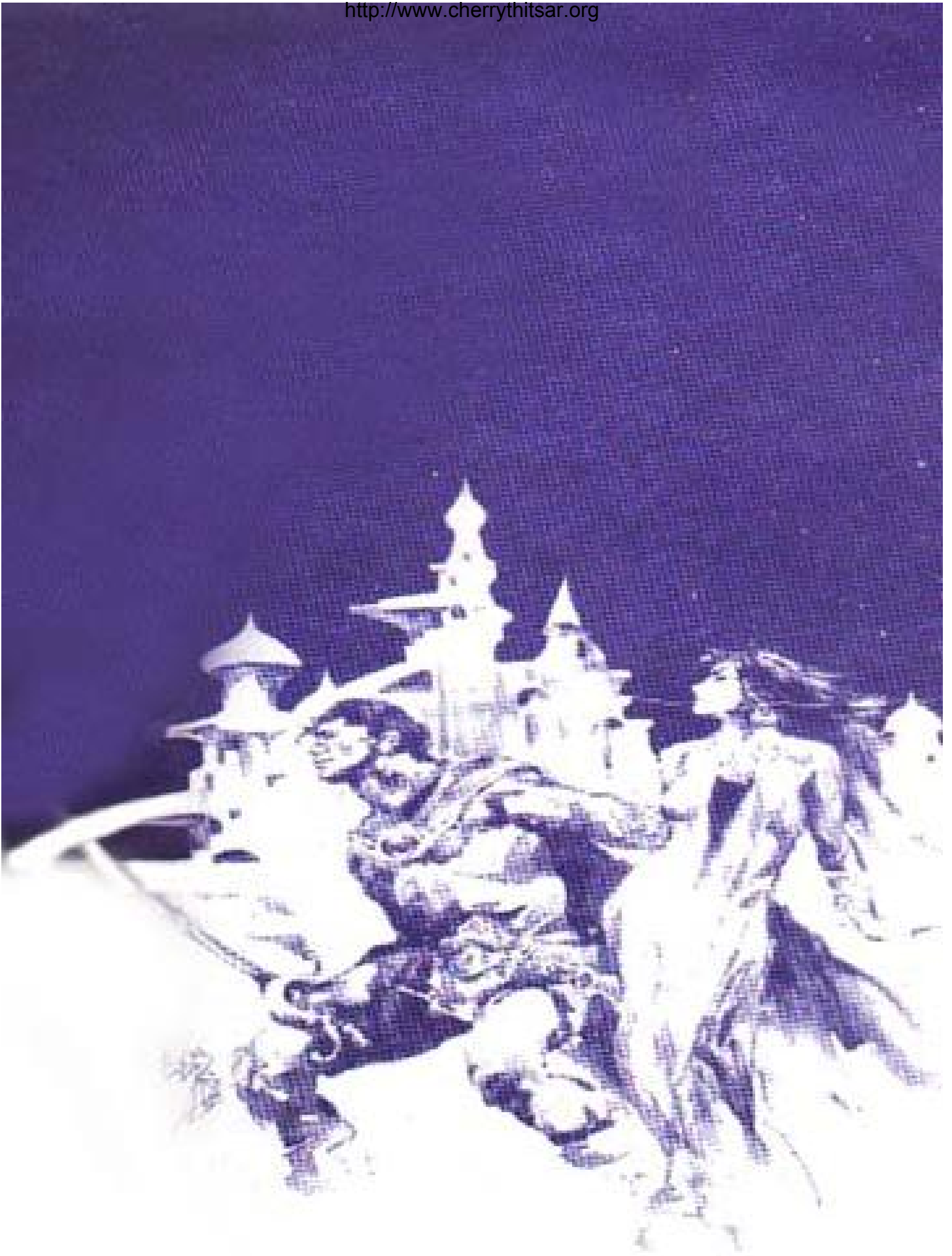
And this is why I sojourn here
Alone and palely loitering,
Though the sedge is wither'd from the lake,
And no birds sing.

JOHN KEATS

* ငါမြင်သည်ဘုရင်များ၊ မင်းသာ နှင့်သူရဲကျော်ကျော်၊
 ဖြူဖော်ကွယ် အကုန်လုံး။ ။
 သွေးဆုတ်သည့်အသွင်၊ သေမင် ငင်နယ်က၊
 အသံကျယ် ဟစ်အော်ပြုကြ၊
 ‘ကရုဏာမဲ့သည့် လှပေတီ၊
 ကျွန်ပြုပြီမင်းကိုဖမ်း ဝေါ၊
 လွတ်လမ်း ပျောက်ဆုံး’ ကဲ့။

* ငါမြင်သည် မှောင်ရီဖျဉ်း၊ ငက်ကြသည့်နှုတ်ခမ်း ကွေ
 အစွမ်း ကုန်ဖြိုကာဟ၊ ကြောက်စရာသက်သံ၊
 ပေ ဟန်က သိမ်ဟည်။ ။
 လန့်အနိုး မှာလ၊ မကောင်ရိုး ဖွယ်သည်နံ့ဆေး၊
 ချမ်းအေး ကာ ဆိတ်လို့ သူဦး ကယ်၊
 ဘုန်း မောင့်ကိုယ်ကည်။ ။

* သနစ်ရယ်သည်ပူမီးကြောင့်၊ ခရီးယာယီပိုရ၊
 ကစ်ကိုယ်ကော်ဖြူဖော်ဖွမ်း၊ မြေလှမ်း ရာလူပါလို့၊
 သောင်ချာချာလှည့်သွား။ ။
 ကန်ကစ်ပိုက်၊ မြက်သိုက်ပင်သေကာညှို့ လို့၊
 ငှက်မျိုး ကွေဘယ်ဆီရောက်၊
 ကေ ပျောက်ကာ ဆိတ်လို့ သူဦး ပေမယ့်၊
 ဘုန်း မမှုအား။ ။

THE EVE OF ST. AGNES

By

JOHN KEATS

စိန့်အဂ္ဂနစ်အခါကြို့ ညချမ်း

ကဗျာမိတ်ဆက်

ကမ္ဘာ့စာပေသမိုင်း၌ အချိန်တစ်ချိန်တည်းတွင် အတူတကွ တွဲလျက် ပေါ်ပေါက်ပြီး ကျော်ကြားကြသူ စာဆိုများကို တွေ့ရတတ်သည်။ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ၌ အင်္ဂလိပ်အခါတွင် အရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၊ အရှင်မဟာသီလာဝံသာ၊ အရှင်ဥတ္တမကျော်တို့ ရှိခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်စာပေသမိုင်း၌ (၁၈၀၀) ပြည့် နှစ်အပြီး ဒုတိယဆယ်စုနှစ်အတွင်း၌ ဘိုင်ရင် (BYRON) ရှယ်လီ (SHELLEY) ကီ(စ်) (KEATS) ဟု စာဆိုတစ်တွဲ ပေါ်ခဲ့သည်။ သုံးဦးစလုံးမှာ လူငယ်ဘဝတွင် ကဗျာစရေးကြပြီး လူလတ်ပိုင်းအရွယ်၌ ကွယ်လွန်ကြရှာသည်။

သူတို့သည် အင်္ဂလိပ်ကဗျာနယ်တွင် သို့ ပုံရိပ်သစ်၊ ပုဒ်အင်္ဂါသစ်၊ ရှုခင်းသစ်နှင့် အဆင်တန်ဆာသစ်တို့ကို သယ်ဆောင်လာကြသည်ဟု အသိအမှတ်ပြု ခံရသည်။ ကဗျာ မိုးကုပ်စက်ပိုင်း ချဲ့သူများ၊ ကဗျာကို ကမ္ဘာ့ဟန် ဆန်စေသူများ၊ ကဗျာတံခါး၊ ကျယ်ကျယ်ဖွင့်သူများ၊ ကဗျာမှ ကျဉ်းမြောင်းသော အယူအစွဲ အနှောင်အဖွဲ့ကို ပယ်ဖျက်သူများဟု နှောင်-ခေတ်ပညာရှင်တို့က ချီးမွမ်းကြသည်။

ကြော်...လူငယ်ကဗျာဆရာကို၏ ချစ်ဖွယ်သော သဘာဝ ပါကကား။

သူ့ကိုသုံးဦးအနက်က ကိ(စ်)၏ ကဗျာတစ်ပိုဒ်ကို ပန်းပေသီ မဂ္ဂဇင်း၌ လိုက်ခဲ့ပါမယ် အိပ်မက်ကမ္ဘာဆီ ပတ္တမြားကွင် ကျွန်ကော်က တစ်ပိုဒ်.ကစ်စ မဆက်ကင့် ဖြစ်ရုံလေးဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ကဗျာချစ်သူများ ကောင်း.ဆိုကြသောကြောင့် 'စိန့်အဂ္ဂနစ်အခါကြိုညချမ်း.' ထိုကဗျာကို ယခုအစအဆုံး မြန်မာကဗျာစနစ်နှင့် ဘာသာပြန် ကင်ပြပါသည်။

ကိ(စ်)ကို ကဗျာနှင့် ပန်းချီဆွဲပြသူ အာ.လဲ့.၏ ခေါင်သူကြီးဟု ဆိုကြသည်။ သူသည် အရောင်အသွေနှင့် အလှမာက်ကို စာဖြင့် ဖော်နိုင်သူဟု ဆိုကြသည်။ ရှုခင်းများ၊ အခမ်းအနားများ၊ ပတ်ပန်းကျင် ဖွဲ့စည်းမှုကို ရုပ်ကြွပီပြင်အောင် ဖော်နိုင်သူဟုလည်း ဆိုကြသည်။ စာလုံးများနှင့် ကာယပီဉာဏ်မာက်ပေါ်အောင် (ခဲစာ.ရအောင်) စွမ်းလေသူဟု အထူးမှတ်တမ်းကင်ကြသည်။ ယခု ဤကဗျာ၏ အစပိုဒ်များ၌ သူ့စွမ်းပြထားပုံကို ရှုကြပါ။

ဤကဗျာသည် အချစ်ဖွဲ့ကဗျာသာ ဖြစ်သည်။ ရိုက်စပီးယား စသော ကဗျာဆရာကြီးများသည် အချစ် သုံးစားအကြောင်း ဖွဲ့ကြသည် ဆို၏။ ပထမကစ်မျိုးကား လူလင်လုံမပျိုကို၏ အပြစ်ကင်း သန့်စင်သော အချစ်။ ဥပမာ ရှိမိယိုနှင့် ဂျူးလီယက်ပြဇောက်။ ဒုတိယအမျိုးကား အကွေ့အကြိုကသင်ပြထားသော ကိုယ်ကျိုးငဲ့သည့် အချစ်။ ဥပမာ ယရွိုက်လက်စ်နှင့် ကရက်ဆီဒါပြဇောက်။ ။ ကကိယအမျိုး

ကား ကိလေသာပြွမ်-သော အချစ်။ ဥပမာ အင်ထန်နီနှင့် ကလီ-ယာပါးကရာပြဇာတ်။

ယခု ဤကဗျာမှာ လူလင်လုံမပျိုကို၏ အပြစ်ကင်-သန့်စင်သော အချစ်အကြောင်းကိုဖွဲ့၏။ ညှိ-ရန်သူဘက်ကို၏ အမုန်းကရားကို ဖြူစင်သော အချစ်နှင့် အနိုင်ယူပုံကို ပြသည်။ လူငယ်ကိုအကွက် ထာ-ရှိသော သူကော်ကောင်း လူကြီးကို၏ မေတ္တာကိုလည်း ပြသည်။ မကြွလျှင်-မှုနှင့် အသစ် ဖြစ်ထွန်း-မှုကို၏ သင်္ခါရအစဉ်ကိုလည်း နိမိတ္တ သဘောနှင့် ပြသည်။

သူ၏ အကောင်းဆုံးလက်ရာ ဤကဗျာကို ကိ(စ်)က သူ့ခေတ်ကဗျာဖွဲ့နည်းနှင့်မစပ်ဘဲ (၁၆) ရာစုနှစ်က စာဆိုကြီး စပင်ဆာ (**SPENSER**) ကီထွင်ခဲ့သော ခဲ့ညားသည့် ရှေ့-ဟောင်း ကဗျာဖွဲ့နည်းပုံစံဖြင့် ကမင်စပ်သည်။

ကျွန်ကော်ကလည်း သူ့ကဗျာကို ကုန်-ဘောင်ခေတ် လယ်မှ 'ဦးမင်.'ကို၏ လော-ချိုးကြီးပုံစံဖြင့် ကမင်စပ် ဘာသာပြန်ပါသည်။

ကဏ္ဍသိုလ်ဘုန်းနိုင်
၁-၉-၈၉

THE EVE OF ST. AGNES

St. Agnes' Eve-Ah, bitter chill it was!
The owl, for all his feathers, was a -cold;
The hare limped trembling through the
frozen grass,

And silent was the flock in wooly fold:
Numb were the Beadsman's fingers while
he told

His rosary, and while his frosted breath,
Like pious incense from a censer old,
Seemed taking flight for heaven, without
a death,
Past the sweet Virgin's picture, while his prayer
he saith.

(၁)

* စိန့်အဂ္ဂနစ်အခါကြိုငယ်၊ အလို...သည်ညခင်း၊
ရိုးကွင်းခြင်ဆီအယ်၊ ချမ်းဘိကယ်။ ။

* ဇီ.ကွက်ငှက်ကစ်မှု၊ အမွှေးထူဖြူပါလျက်၊
မလဲ့ရှာ အေးကာစက်ပေါ၊ အရွက်ကွေ့ရေခဲ၊
မြက်ကောထဲဆီ၊ ယုန်မွဲခမျာ၊
ကုန်ယင်စွာနှင့်၊ ပေါ်လာငုပ်လျှို၊
ပြေဝင်ကိုးလို့၊
ထော့ကျို.ခုန်ဆွ သွားဟန်ရယ်။ ။

* သိုးငယ်ကစ်အုပ်၊ ငြိမ်ကာကုပ်လို့၊
ရစ်ထုပ်ပိုက်ကွေး၊ သာ မေ့ ထုမွေ့၊
ပုံလို့သာနေသည်နယ်၊ သနားဖွယ်ပုံပုံ။ ။

* ကျောင်းရိပ်ခိုခို၊ သူ့ကိုကြီးမှု၊
ပုကီ.စိပ်စဉ်၊ လက်ချောင်းကွေ့ကျဉ်ကော့သည်၊
ကိုးညင်သဲညောင်း၊ ဆုမွန်ကောင်းသော်၊
နာခေါင်ထွက်လေ၊ နှင်ပေပေလျှင်၊
ဟောင်းပေသည်လက်ရာ၊ နဲ့သာခိုမြက်၊
ပူဇော် အပ်သည်၊ ကလပ်မှအငွေ၊
ပေပေလူလူ၊ သေသူမဲ့ ကစ်ဝိညာဉ်၊
ကောင်.ကင်ဘုံ ခရီးဆက်၊
ပျံကာကက်လေသည်အတွင်း၊
အပျိုစင်မယ်ကော်ဘုရား၏၊ ပန်.ချီရယ်ထိုအနားက
ဖြက်သွားလေသည်ကမဲ့။ ။

His prayer he saith, this patient, holy
man:

Then takes his lamp, and riseth from
his knees,

And back returneth, meager, barefoot,
wan,

Along the chapel aisle by slow degrees:

The sculptured dead, on each side, seem
to freeze,

Imprisoned in black, purgatorial rails:

Knights, ladies, praying in dumb
orat'ries,

He passeth by, and his weak spirit
fails

To think how they may ache in icy hoods
and mails

(၂)

- * ဆုကောင်းမှုအပြုဝယ်၊ ဖန်မီးအိမ်ယူငင်လို့၊
ခန္တီရှင်သူကော်မြက်၊ ထရပ်ကာ။
- * လာလမ်းကိုပြန်ချီ၊ ပိန်လှိုငယ်ဖြူဖျော့၊
ဖိနပ်ကော့မပါ၊ ဖြည်းဖြည်းသာလျှင်၊
ခမျာသူကမ်းဖောက်၊ လှမ်းလျှောက်ခဲ့ရှာ။ ။
- * ဝက်ပြုခန့်မ၊ ဗဟိုကလမ်းမြှောင်သွယ်၊
ဝဲယာဝယ် စီကာဆန်ပါဘိ၊ ရုပ်ကုကန်ထိုကမ်းထွေ
မရခဲ့တာသေနေရောသလား၊ သနာ့ချင့်စရာ၊
ထင်ပါလည်ထင်လောက်။
- * သံကိုင်ပက်အကျဉ်းထောင်ဝယ်၊
ဘယ်ဝင်နေောင် ဘယ်ကံကြော့၊
ဆပ်ပေးကာ နေကြသလား၊
‘မှိုက်စိ’များနှင့် ‘လေဒီ’ ကွေ
ကိုယ်ဟန်နေဆုကောင်း၊ ကောင်းလိုက်မည့်ဂါထာ၊
အသံသာမထွက်၊ အေးစက်သည့် သံခေါင်းစွပ်၊
သံဝက်စုံ သည်အထဲ၊ စိန်ခဲလို့ ကိုက်ကျဉ်မည်၊
လျှောက်လာစဉ် ဖေဖေဝါး၊ စိတ်အားသီကရီမို့၊
ပွေလီလီသူ့ရင်ကွင်းဝယ်၊ မရှင်ဘူးနောက်။ ။

Northward he turneth through a little
door,
And scarce three steps, ere Music's
golden tongue
Flattered to tears this aged man and
poor:
But no - already had his death-bell
rung:
The joys of all his life were said and
sung;
His was harsh penance on St. Agnes
Eve:
Another way he went, and soon
among
Rough ashed sat he for his soul's
reprieve.
And all night kept awake, for sinners'
sake to grieve.

(၃)

- * ကံခါး ငယ်မှသည်၊ ဦးကည်ကာ မြောက်ဆီဘက်၊
သူ့ထွက်လာ။
- * သုံးလှမ်းငယ်ချို၊ မပြည့်မီငယ်၊ သီကီဝင်၊
ဂီကရဲ့လျှာနှုတ်ချို၊ မြူသလိုသံသာညွှန်လို့၊
ဘို့မွဲကိုရင်မှာလွမ်းဖေသာ၊ စမ်းသည်ဝမာ။ ။
- * မလွမ်းဘူးကိုခမျာ၊ မရေစာနီးလေကြောင်း၊
ခေါင်းလောင်လည်ကိုခဲပြီ၊ ဘဝမျိုးစုံလင်၊
အလှယဉ်ရွှင်ဖောက်ကြောင်း၊ ကဗျာပေါင်းအဖြာဖြာ၊
ဆိုပါခဲ သီကဝ။
- * စိန့်အပူနစ် သည်ညချမ်း၊
နောက်ဆုံးဝန်သာထမ်းကော့မည်၊
စိတ်ကြမ်းမာန်ချ၊ ပြုသမျှ အကုသိုလ်၊
ဘုရာထံ ဝန်ခံဆို၍၊
ထိုထိုပြစ်ဒဏ်၊ ပေးသမျှခံမည်၊ စိတ်အကြံပြဋ္ဌာန်း၊
ကစ်ပါးလမ်းဆီမှ၊ လျှောက်လှမ်းကလီ ရောက်ခဲ့ပြီဦး၊
ကည်ကြည်ခဲခိုင်၊ ပြာပုံထက်ကတ်၍ ထိုင်သည်၊
ကိုယ်ပိုင်ပိညာဉ်၊ သူ့ပိညာဉ်ကို၊ သန့်စင်ဖေကြောင်း၊
သက်သာကြောင်းကို၊ ဆုကောင်းသံပေး၊
ဝမ်းနည်းပေစွ၊
နောင်ကပြစ်မြေ၊
ပြာပုံထက် သန့်အောင်ဆေးကော့သည်၊
ကစ်ရေငယ်မှမမှိုက်ပြီ၊ မအိပ်သည်ညဉ့်ယံသုံးဝယ်၊
လုံးဝ မထ။ ။

That ancient Beadsman heard the
prelude soft;
And so it chanced, for many a door
was wide,
From hurry to and fro. Soon, up
aloft,
The silver, snarling trumpets' gan to
chide:
The level chambers, ready with their
pride,
Were glowing to receive a thousand
guests.
The carved angels, ever earger-eyed,
Stared, where upon their heads the
cornice rests,
With hair blown back, and wings put
crosswise on their breasts.

(၄)

- * ရှေ့မူဟောင်း သူကော်စင်ငယ်၊
သူ့နာ့ကွင် ကိုက်ဆိုင်ကြာမည်ပေါ့၊
ကံခါးပေါင်းအကျယ်ကျယ်မှာ
လွင့်တာရယ် လောမှာမြန်း၊
နုနယ်နယ်သံချိုဆန်က၊ နိဒါန်းသာ။
- * ပိုဆီကသည်လာ၊ ပျာယီပျာယာနှင့်၊
မကြာမီ စီကာရောက်၊
ညီညီညာ လောမှာမြောက်လို့၊
ငွေရောင်ကောက်ခရာကျယ်၊
ဟိန်းကောက်မာန်ဖီနယ်သို့၊
အပြိုင်ကွယ်ဆူညံဟိကယ်၊
ပွဲကြီးစလာ။ ။
- * မြော်...မြေညီဆောင်နန်း၊ အခန်းခန်းက၊
ဂုဏ်ဝန်သရေ၊
ကဝေဆေနှင့်၊ လာချေမည့် ဧည့်ကမ်းထောင်ကို၊
ခေါ်ဆောင်လို့ကြိုပါမည်၊
ထိန်ဖြာရောင်ဝင့် အဆင်သင့်။ ။
- * နံရံပက်ကဲ့၊ ဖောင်းလုံးရင်ဖွဲ့၊
ရွက်ခဲသည့်စံသည့်သွင်၊
ကောင်ကင်ကမန်၊ မျက်လုံးကော်သန်လှချည်၊
ကြည့်ဟန်စိုက်စိုက်၊
လောကိုက်၍ကေသာဆဲ၊ အနောက်ကယ်ပျံသို့၊
ကောင်ပံရယ်နှစ်ဖက်၊
ရွှေရင်စုံအပေါ်ယုတ်လို့၊ ကင်လျက်ကယ်နှင့်။ ။

At length burst in the argent revelry,
Whit plume, tiara, and all rich array,
Numerous as shadows haunting faerily
The brain new-stuffed, in youth, with
triumphs gay
Of dromanced. These let us wish away,
And turn, sole-thoughted, to one Lady
there,
Whose heart had brooded, all that
wintry day,
On love, and winged St. Agnes'
saintly care,
As she had heard old dames full many
times declared.

(၅)

- * ပက်ပက်သာကွဲကော့ကယ်၊ ညံ့သဲမကြာခင်ဦး၊
မဟာသဘင်ဓဋ္ဌရောင်ပွဲကို၊ မဆောင်နွဲ့ဆင်။
- * ငှက်ဓမ္မငှက်တောင်၊ မျိုစုံရောင်ဝ၊
ဥသျှောင်ဆင်မြန်း၊
မကိုဋ်ဓဋ္ဌဆန်ပါဘိ၊ ချမ်းသာသည့် မင်ပွဲလယ်၊
အရောင်ဝဲ အရိပ်ဝဲ၊ နက်ဝဲဇဲလူလို၊
လန်းလက်ကယ်စိုသည်၊ နုပျိုသူကို ဦးနှောက်ထဲ၊
ချစ်အောင်ပွဲ ရင်ခွန်ဇာတ်ဟာဖြင့်၊
စွဲမှတ်ကာရီ နိုင်ဖူ ဝေဝ၊
စိတ်ကူ ကဲ့သင့်။ ။
- * သူလေးကိုဖြစ်ပျက်၊
နှုတ်ဆက်ကာ အသာယာလှိုက်စို့၊
ဟိုနားဝယ်ကသီ၊ ဂုဏ်ကြီးသည့်လှကမ်းပါ၊
နက်အလားသူဆီ၊
မနသီကာရော၊ သဘောသက်ဝင်၊
ရှုမြင်အာရုံဖောဆက်ပါစို့။
- * အကြိမ်ကြိမ်ကြာ၊ မိကြီးမျာစကာသံ၊
ကာမခဲရဲလောကြကော့။ ရင်ဝမှာခွန်၊
နှင် မှန်သောဆောင်းနေလုံး၊
နှောင်ထုံးဖွဲ့အကွေးစုံဝယ်၊
နှလုံးရယ်ကုန်ပါဘိ၊ အာရုံဆို သည်အချစ်နှင့်၊
စိန်အဂ္ဂနစ်ကရုဏာ၊ မဟုတ်ပါဟုတ်ပါလော၊
စိတ်မောကာ ကိတ်ကိတ်ခို သူမဖြင့်၊
စို့ ထိတ်မျှော်လို့။ ။

They told her how, upon St. Agnes'Eve,
Young virgins might have visions of
delight,
And soft adorings from their loves
receive
Upon the honeyed middle of the
night,
If ceremonies due they did aright;
As, supperless to bed they must retire,
And couch supine their beauties, lily
white;
Nor look behind, nor sideways, but
require
Of Heaven with upward eyes for all that
they desire.

(၆)

- * စိတ်လက်သာမောတယ်၊ အပြောစာအညွှန်က၊
ခါအမွန်အပူနစ်၊ သည်ခေတ်ကြိုအခါ၌၊
ပျိုကညာတွေ့နိုင်စိတ်နှင့်၊ နိမိတ်ကို။ ။
- * ဖူးစာရှင်မှန်၊ ဒုယဟန်နှင့်၊ ဆယ်ပြန်ငယ်ချစ်သက်၊
ပေဆက်သည့်နာမ်ရိပ်ပုံကို၊ ရင်ခုန်ကြည်နူး၊
အတွေ့ထူးကြောင့်၊ မူးလိမ့်မလိုလို။ ။
- * ညချမ်းရင်ချို၊ သန်းခေါင်ကိုလျှင်၊
လိုသည့်ထုံးစံ၊ အစီရင်သာမှန်တော့မေ၊
အဆာခဲအောင်ထား၊ ညလှည့်စာမစားနှင့်၊
တစ်ပါးနတ်ပျို၊ စက်ခန့်သာခိုလေရော၊
ဗျာပိုနှင့်ကြောင့်ကြ။ ။
- * သဗ္ဗာလီဗေ၊ ပက်လက်ကယ်နေ၍၊
သရေတင်ဆန်း၊ ကြာဖြူပန်းအလှကိုယ်ကို၊
နဂိုပကတိ၊ မွေတိုင်းသာရှိရမည်၊
သတိကွယ်ကျောဘက်၊ လက်ဝဲနှင့်လက်ယာ၊
မကြည့်ပါလေနှင့်၊ မျက်လွှာရယ်အသာပင့်လို့၊
ဟိုအမြင်ကောင်းကင်ဘုံ၊ ကိုယ်လိုသည့်အာရုံဆီသာ၊
လွဲမသူန်စိတ်ကမှန်၊ တန်ပါလေမှ။ ။

Full of this whim was thoughtful
Medeline:
The music, yearning like a God in
pain,
She scarcely heard: her maiden eyes
divine,
Fixed on the floor, saw many a
sweeping train
Pass by-she heeded not at all: in vain
Came many a tiptoe, amorous cavalier,
And back retired; not cooled by high
d disdain,
But she saw not: her heart was
oherwhere;
She sighed for Agnes' dreams, the sweetest
of the year.

(၇)

- * ဇလာ-ဇလာ-သာဟီ-ကောဘုကယ်၊
နက်ကြီး-ဝေဒနာဒဏ်ကြောင့်၊
ညည်-သည့်ဟန် သံစုံပိုင်-ကို၊ နှိုင်း-သင့်ထင်။
- * ‘မက်ဒလင်း’ လှပျိုစင်၊
စိတ်ကူ-မျှင်အစေ့လေ-ရယ်ကြောင့်၊
အကွေးနယ်ချဲ့-ကာပွားကယ်၊ နာ-ဗြဲမဝင်။ ။
- * မျက်လုံး-သန့်စင်၊ နက်ကြယ်လျှင်မှု၊
ကြမ်း-ပြင်ဆီစိုက်၊ အကွဲလိုက်ကသူများ၊
ကိုယ့်နာ-ကပွတ်သီ၊ ဖြက်လေပြီလည်း၊
မထိငှက်ကုတ်၊ ကျောက်ရုပ်ကလေး၊
ပိုင်ဇေး-ရမယ်ဖြစ်အင်ငယ်၊
စိတ်ကွင် ကိုယ့်အကွေး-ရယ်နှင့်ကြောင့်။
- * မြေသဲမျိုး-ဟာက၊ ကို-လျှိုး-ညင်ညင်နှင့်၊
အပျိုမြင်ချစ်ရည်ရွှန်-ကက်ကယ်၊
ရွှေနှုန်း-သူ နောက်ပါမြဲလေသည့်၊
သူရဲကျော်လူရည်ကက်ကွေက၊
ချဉ်းကပ်မြူငင်လည်း၊
မအောင်မြင်ကြိမ်ကြိမ်ဆုတ်ရသည်၊
မာန်ခွက်ဘဝင်ကိုင်သူဟု၊
ဖြေပါနိုင် မကျေအေး-စေကော၊
အရေး-ငယ်ဘယ်မမြင်၊
အဂ္ဂနစ်မဖုရား၊ သနာ-မည့်အိပ်မက်ယဉ်၊
သည်နှစ်ကွင် အသာယာဆုံးဟု၊
ပင့်လုံး-ရှိုက်ချိန်သင့်မွန်၊
လွမ်း-ခါခွင့်မျှော်စောင့်။ ။

She danced along with vague, regardless
eyes,
Anxious her lips, her breathing quick
and short:
The hallowed hour was near at hand:
she sighs
Amid the timbrels, and the thronged
resort
Of whisperers in anger or in sport;
Mid looks of love, defiance, hate, and
scorn,
Hoodwinked with faery fancy; all
amort,
Save to St. Agnes and her lambs unshorn,
And all the bliss to be before tomorrow
morn.

(၈)

- * လှုပ်လှုပ်သာရွှေ့ရကယ်၊
မေ့မေ့ပျော်ပြီကည်၊ ကစ်ချီချီ ကပြန်ဦးကော့လည်း
သောက်ရှူးကြလှုံနှစ်စိုက်က၊ ဝိုင်ကိုင်ကိုင်မိုင်းမှုန်မွာ
ဝို.ဝါ.ရီ။ ။
- * နှုတ်ခမ်းဝယ်လှုပ်ရွှ၊ စိတ်သောကနှင့်၊
မောရသည်အပူ၊ အသက်ရှူမမှန်၊
အချိန်ကန်အခါမြက်ရယ်၊ ရောက်လက်လှူပြီ။ ။
- * စည်နရီကိုက်၊ သိုက်မြိုက်ချူရုံ
ဗုံပြာသံယဉ်ယဉ်နှင့်၊ သဘင်စည်သည်ခန်းမ
ကချို့ကဒေါသစရိုက်၊ ကစ်သိုက်က လှောင်သရော်
သူကော်ချင်းချင်း၊ အကင်.ကိုးကိုး
လှမျိုးစုံကိုပေပလီမှာ
စိတ်မအိ မက်လင်း သက်ပြင်းချ။
- * အချစ်မွန်သည်မျက်နှာ၊ ပမာမခန့်ရုပ်မျာ၊
ဒေါသပွာ သည့်အသွင်၊
ချည်ချည်ကူးသည် မျက်နှာထား၊
ရှုစားမနေကော့ပါဘူ၊ အသေလိုသဘောထား၊
မျက်သာလွှာကမင်ပိက်လို့၊ နိမိတ်ကယ်ကောင်းလှ၊
ရှင်မအပူနစ်၏ ပွဲကော်ခေက်သင်္ကေက၊
မရိုက်ရသေးသော အမွေချည်နှင့်
သို့လေးမျာ သဏ္ဍာန်၊
မနက်ဖြန်မို.မသောက်မီ၊ ရောက်လာမည့်အာရုံ၊
အလုံးစုံကိုသာ၊ နိမိတ်ပုံဖော်ယူဖမ်းကယ်၊
စိတ်ချမ်းလို့မြ။

So, purposing each moment to retire,
She lingered still. Meantime, across the
moors,
Had come young Porphyro, with heart on
fire
For Madeline. Beside the portal doors,
Buttressed from moonlight, stands he, and
implores
All saints to give him sight of Madeline,
But for one moment in the tedious hours,
That he might gaze and worship all
unseen;
Perchance speak, kneel, touch, kiss-in sooth
such things have been.

(၉)

- * အခွင့်ပေးလျှင်လျှာ၊ ယမေပြေမည်ကြံလျက်က၊
သူ့ဆက်နေ။
- * ထိုစဉ်တွင်း၊ ကပ်ချဉ်လာပါပေါ့၊
ညွှန်တစ်ဖြာ ချဲ့ပိတ်ပေါင်းရယ်နှင့်၊
ခမေသောင်းမြေသည်ခရီးက၊ ချစ်မိရင်မှာလောင်ပြီ၊
မြင်းမိုရ်ကောင် ဘယ်လိုဆီးသော်လည်း၊
မောင်ကြီး ခုန်သလိုပဲ၊ ‘ပေါဖရို’ သူတစ်ယောက်၊
ရောက်ခဲ့ပေါ့ သက်ဝေ။ ။
- * မုခ်ဦးခွဲကျယ်၊ တံခါးကွယ်၌
လာရယ်မပြောက်၊ ကိုယ်ယောင်ဖျောက်လို့၊
ရောက်နေသည့် သူ့ခမျာ၊ စိန့်ဒေဝါညီညာပိုင်း၊
မိုရ်မကူကယ်လာပေါ့၊ သူ့မျက်နှာ ပဝင်းပဝင်း၊
မြဲအဆင်ချမ်းမြေပေ၊ မက်ဒလင်းစန်းလငွေကို၊
လွမ်းရလေ မြင်ချင်စေဘဝယ်နှင့်။
- * ဆိတ်သုဉ်းလှပေ၊ ခုအခြေတွင်း၊
မသွေခဏ၊ မိနစ်မျှဖြစ်စေမှု၊
လူသူကွယ်ရာ၊ တိတ်တိတ်သာလျှင်၊
ဖူကာသည့်ပေးယုံ၊ ကံကောင်းများကြုံလျှင်တော့၊
ရွှေငုံနှုတ်မြွက်၊ နှစ်သက်စကား၊
ဂူယောက်ကာ ကြားချင်လှချည်း၊
အသားတော်နု၊ ကိုင်ကာယုလို့၊
ချစ်သူနှုတ်ခမ်း၊ ချစ်ထုံတမ်းနှင့်၊
ချစ်နမ်းပွင့် လက်ဆောင်လျာကို၊
ချစ်တံထွာမပျက်တမ်း၊ ဆက်စမ်းချင်ရှင်။ ။

He ventures in:let no buzzed whisper tell,
 All eyes be muffled, or a hundred swods
 Will storm his heart, Love's feverous
 citadel:
 For him, those chambers held barbarian
 hordes,
 Hyena foemen, and hot-blooded lords,
 Whose very dogs would execrations howl
 Against his lineage; not one breast affords
 Him any mercy in that mansion foul,
 Save one old beldame, weak in body and in
 soul.

(၁၀)

- * ဆုတ်မဆိုင်း-ဆေဘူ၊ တံတိုင်း-ကျော်ခြေကွန့်လို့၊
သူစွန့်ဝင်။
- * ဘုရား...ဘုရား...၊ လေသံများတိုးတိုး၊
ခိုး၍မျှမထွက်ရဲ၊ မျက်လုံး-တွေရှိသမျှ၊
ခဏဖြင့်ကွယ်ပါစေ၊ ဤသို့လေမဟုတ်ငြာ-က၊
ရွှေရာ-ပေါင်း-တစ်ထောင်၊ ပမာဆောင်တင်စာ။

* ချစ်ငှက်ဖျား ကုန်ဝင်နေသည်၊
 ကိုယ့်ရွှေရင်မေတ္တာမာက်၏၊ ခံကပ်ကော်ဗဟို၊
 နှလုံးဆိုဘုံအမြင့်သို့၊ မလင်ရယ်မဆိုင်၊
 စစ်ချိုကာပိုင်းပါလို့၊ မုန်ကိုင်းရဲ့အသွင်
 အကင်းဝင်ယိုးကာဖောက်၊ သွေ့သောက်လိမ့်ထင်။

* မြေ...ရဲကိုက်သူနန်း၊ အခန်းကိုင်းကြမ်းကြုတ်
 ရန်လုပ်မည့်သူများကွေ့၊ နယ်စားအရှင်
 သခင်ကအစ၊ မုန်းသွေးကွေ့ကြွလေချည်
 မွေးအေ အလာ၊ လူသားစားမည့်ဖေကျွန်
 ဒေါသမွန်ကောင်ကာဟိန်း၊ ပိုင်ခဲမည့်ကိန်းငယ်
 မငြိမ်းလောင်ညီ၊ ရန်မီးစနက်
 သည်အဆက်မကြာင့်၊ ကိုယ့်ဘက်ဖွယ်ရိုး
 ကြမ္မာဆိုးလေရော့ဟု၊ ကစ်မျိုလဲ့ကုန်စင်အောင်
 သိမ်ငယ်ကျိန်ဆိုဆဲကာနှင့်။
 စက်ဆုပ်စရာ၊ အိမ်မဟာကွင်
 ကရုဏာရှေ့ထာ၊ နှလုံးသားခိုလှုံ
 ရွှေရင်အုံများ၊ အပုံဝင်ရှာကော့သည်
 သနားမည့်သူဆို၊ မပါဖရိုအကွက်
 မက်လောင်အထိန်းကော်၊ နာမ်ရုပ်ကယ်ရော်လေပေါ
 အချိန်ကျော်ကြွလူနီသည်၊ သက်ကြီးရွယ်ရင့်။ ။

Ah, happy chancel the aged creature came,
Shuffling along with ivory-headed wand,
To where he stood, hid from the torch's
flame,
Behind a broad hall pillar, far beyond

The sound of merriment and chorus bland.
He startled her: but soon she knew his
face,
And grasped his fingers in her palseid hand,
Saying, "Mercy, Porphyrol hie thee from this
place;
They are all here tonight, the whole bloody-
thirsty race!

(၁၁)

- * ရှာဖွေခိုက်မှာလ၊ တံလိုက်ကြိုသဖြင့်
 အသင့်မြင်။
 သက်ကိုကြိုပြင်၊ မယ်မင်အစ်မ
 လက်တွင်ကတုတ်ငယ်ချောင်း
 ဆင်စွယ်ခေါင်းနှင်တံနှင့်
 ဟန်ပန်ငယ်မပျက်၊ ဟိုဘက်ကူး သည်ဆီလာ
 ကိုယ်ရောင်ဝါအသာဖျောက်ခဲ့ပြီး
 မီးမရောက်အမှောင်နယ်၊ တိုင်ကြီးရယ်အကွယ်က
 သူငယ်ပျို သူ့ထံမှောက်သို့
 ရောက်ခဲ့၏ မှတ်မထင်။ ။
- အပေ့ဗွဲသော်၊ ရွှင်ပျော်သည့်အသံလှိုင်
 တီးပိုင်းမှသံပြိုင်နှင့်၊ ရောမြိုင်မြိုင်ထွေးဝင်ယုတ်
 မြူသွက်လို့နေလေကြ၊ ပထမဗွဲ အမယ်ကို
 ထိတ်သလိုဖြစ်ပြီးမှ၊ ခဏဝယ်မျက်နှာသိ
 မှတ်မိလေသောအခါ၊ သွက်ချာပါဒ
 ဖြစ်ဦးစမို့၊ လက်ကတုန်ယင်
 ခုံမင်မင်နှင့်၊ လုလင်၏ လက်ချောင်းများကို
 စုပေါင်းကာကိုင်ဆုပ်၍၊ အဟုတ်ပင်ကဲ့သို့
 မနောက မယုံချင်သည်
 ပြစ်တင်သံစောကာမြွက်လေ၏။ ။
- * ဘုရားတဲ့...ပေါ်ဖရို ဘလှိုင်နယ်ကိုသည်ဆီပေါက်
 ရောက်နေရသတဲ့၊ တစ်ဆွေလုံး မျိုးရန်သူ၊
 သွေးဆာသူဟူသမျှ၊ သည်ညမှာတဲ့လူစုံ၊
 အကုန်ရယ်ရှိသပ၊ ငါ့နှယ်နော် အမယ်လေ
 သွေးလန့်ပါတိ။ ။

“Get hence! get hence! there's dwarfish
Hildebrand:

He had fever late, and in the fit
He cursed thee and thine, both house and
land:

Then there's that old Lord Maurice, not a
whit

More tame for his gray hairs-Alas me! flit!
Flit like a ghost away.”-“Ah, Gossip dear,
We're safe enough; here in this arm-chair sit,
And tell me how-” “Good saints! not here,
not here!

Follow me, child, or else these stones will
be thy bier.”

(၁၂)

- * “ပြန်ကော့...ပြန်ကော့ လူကလေး
မနေ့မသောင်ပါနှင့်၊ ရှောင်ခုက္ခယံ။ ။
- * ကောဟိုမှာရှု၊ ဂျပူကြီး ယီး(လ်)ဒက်ဘရင်း၊
အပျင်ဖျာမကြာခင်က ငန်ဝင်ကာဖောက်ပြန်ရင်၊
မင်းနှင့်မင် ရဲ့ကစ်မျိုးလုံး၊ သိမ်ကျုံးပြီး ဆဲသက္ခယံ။
မင်းကိုရဲ့မြေကွပါမကျန်၊ အဆဲသန် ကျိန်စာကိုက်
မိုက်ပါဘိကယ်။ ။

* ဧကော(ဟို)မှာကော့
 လော့(ဂ်)မောရစ်(စ်)ကိုယ်ကိုင်သူ၊
 ဆံပင်ဖြူခေါင်၊ ကွေ့ဖွေ ပေမယ့်၊
 အကွေ့က ကစ်စက်မယဉ်၊
 မာန်ပင်ကာရိုင်၊ ကုန်းဟော့၊ ရွှေဘုန်းမြက် ပေါ်ဖရို၊
 ကမ္ဘာ့လှို လော့ကို လှစ်လှို၊
 လစ်ကော်မူပျဲကိုယ်ကော်ရယ်၊
 အမယ်လောလော့၊ အမယ်လော့။ ။

* အဲ...အဲ...သာ...ခဏ၊
 သည်နာ့ကကော့ လုံကယ်ထင်၊
 ကွေ့ကုန်းကွင် နှစ်ကိုယ်ချင်း၊
 အကွင်းစကာ လေးပြောချင်ဦး၊
 မြင်ရဲ့လာ ဟိုဘက်ကွင်၊ လက်ကင်နှင့်ထိုင်စရာ၊
 အဲသည်မှာ ခဏနာ့၊ အဖြစ်များပြောခဲ့ပါ၊
 မြက်စွာရယ်မှဘုရား၊ အဲသည်နားမဟုတ်ဘူ၊
 မထူးပါ ငါ့သာ၊ အမေနားနောက်ကသာ
 လိုက်လာကော်မူခဲ့၊ သို့မဟုတ် ရဲကိုက်လုံ၊
 ကျောက်ကဲ့ကွေ့ရှိသမျှ၊ ဘဝငယ်ပြောင်၊
 မင့်ခေါင်းကိုကင်လောမည်၊
 အလောင်းစင်အကုန်ဖြစ်မည်
 စိတ်ညစ်ပါပေ”။ ။

He followed through a lowly arched way,
 Brushing the cobwebs with his lofty plume;
 And as she muttered “Wella-well-a-day!”
 He found him in a little moonlight room,
 Pale, latticed, chill, and silent as a tomb,
 “Now tell me where is Madeline,” said he,
 “O tell me, ngela, by the holy loom
 Which none but secret sisterhood may see,
 When they St. Agnes' wool are weaving
 piously.”

(၁၃)

- * မြောင်မြောင်သာ ကျဉ်းကော့ကယ်၊
 ကောင်ထွင်းယူဂူလမ်းနှင့်၊ ကူမှန်ဆွယ်။ ။
- * နိမ့်နိမ့်ရယ်မှခုံးခုံး၊ အမိုးကုံမျက်နှာပြင်၊
 ဝင်ကူမျှင်ရှိသမျှ၊
 ခေါင်ထက်က ငှက်ကောင်လူလျှင်၊
 သိမ်းယူကာပွတ်ဆွဲလို့၊ ကံမြက်လှဲလိုက်ခဲ့တယ်။ ။

* ‘ကြော်...ရုက္ခ...ရုက္ခ၊ ရုက္ခဆိုမှ ရုက္ခ’၊
 နှုတ်မှရယ် ကကွက်ကွက်နှင့်၊
 ဆိုရွက်ရင် အမယ်ကိုသည်
 ပေါဖရိုကို ဆောင်ကြဉ်၊
 လရောင်နှင့် လင်-ရသည် အခန်းငယ်ဆီ
 မှန်နီရီဖြူဖြူဖျော့၊
 ရာမမက်ကော့ အကွက်ကာသည်၊
 အေးစိန်ပါ ငြိမ်ငြိမ်ကိတ်လို့၊
 သည်းဆိက်သည် ပုံဟန်နှယ်၊

* သချိုင်းနယ်ပူသို့။ ။
 ‘မိခင်ငဲ့ အိန်ဂျလာ၊ ပြောစမ်းပါ၊
 ဘယ်မှာနည်’၊ ပူဆာမိ လုလင်ခမျာ၊
 အခါမွန်သည်မခက်၊ စိန့်အဂ္ဂနစ်အရှင်မ
 သင်္ကေက သိုးမွေ့ချည်၊ ဝက်ရုံသည် ကြည်ညိုရက်ကြသည်၊
 လျှို့ဝှက်သော သီလာရှင်၊ ပိုးစားဝင်သာ မြင်ထိုက်ဖူး၏၊
 မြက်ထူးစွ ရက်ကန်စင်ကို၊ ထိပ်မှာကင် သစ္စာထားလို့၊
 မဖြေကြားပါ အို...အမေ။
 လှသက်ပေ ဘယ်ဆောင်ခန့်၊
 ဘယ်မှာလော သူ့စံမြန်ကယ်၊ ကွေ့စမ်းချင်လို့’။ ။

“St. Agnes! Ah! it is St. Agnes' Eve-
Yet men will murder upon holy days.
Thou must hold water in a witch's sieve,
And be liege-lord of all the Elves and Fays
To venture so: it fills me with amaze
To see thee, porphyro! St. Agnes' Eve!

God's help! my lady fair the conjurer plays
This very night: good angels her deceive!
But let me laugh awhile,-I've mickle time
to grieve.”

(၁၄)

‘အဂ္ဂနစ်...၊စိန့်အဂ္ဂနစ် အခါကြိုငယ်၊
အလိုကွယ်ဟုတ်သမှ၊ ဟုတ်ပါတော်’။ ။
*   ဒါပေသည့် ပေါ်ဖရို၊ လူဆိုသည့် ဝေမိုက်သာ၊
ဘုရာ-ပွဲနေ့ ဘယ်မရှောင်၊
လူ့ဘောင်မှာ လူသတ်ကြသဟေ့၊
လူ့ဘတ်တဲ့နော်။ ။

* ရေစက်ကောင် ယိုမကျတဲ့၊ စုန်းမရဲ့ မှော်ဆန်ခါ၊
 မင်းပိုင်ပါသလာ၊ သဟာမှ မဟုတ်သော်၊
 သူငယ်ကော် ပိညာဉ်နက်ကွေ့နှင့်၊
 ဘဝဖောက်သုံကြိုကိုင်း၊ ကြမ္မာပိုင် နက်သမီးကွေ့ရဲ့။
 အရှင်ကြီး သခင်မော်၊ မင်းဖြစ်တော်မူသလာ၊
 စွန့်စားပါပေ ပေါဖရိုငယ်၊ မင်းကိုမြင် ငါ့ရင်ထိက်လို့၊
 အုံစိတ်ရယ်မှ ကုန်နိုင်သော်၊ မြော်...ရဲပါတိ ဝံ့ပါတိ။ ။

* မြက်စွာရယ်မှ ဘုရား၊ သင်္ကဗျားကလဲနော်...၊
 မြော်...မြော်...မြော်...ဒီည၊ မုချကဲ့အစစ်၊
 စိန်အင်္ဂုနစ်အခါကြို၊ အလိုလော ဟုတ်ပေသာ၊
 ထိပ်ထာလေး မက်လင်း၊ စိတ်ကွင်းက ကြံကြံဖန်ဖန်၊
 အမိဋ္ဌာန် ပင်မလို့ကဲ့၊
 အရှင်ကောင်း အရှင်မြက်ကွေ့၊ လှည့်ပတ်သနာ၊
 ကျီစာကော့မည် ထင်ပါရဲ့၊
 ပူပင်ရယ်မှ ကြောင့်ကြ၊ သောကရဲ့ အချိန်ကွေ့၊
 မရေနိုင်ဆပွား၊ အမေမှာ များလွန်ကော့၊
 ငါ့သာရယ် ကစ်ခဲစ၊ ရှားပါးသည်ကစ်ကော့သမို့၊
 ရယ်ပါရစေ မကြာညောင်းပါဘူး၊
 ကောင်းပန်ပါ၏'။ ။

Feebly she laugheth in the languid moon,
While Porphyro upon her face doth look,
Like puzzled urchin on an aged crone
Who keepeth closed a wondrous riddle book
As spectacted she sits in chimney nook,

But soon his eyes grew brilliant, when she
told
His lady's purpose; and he scarce could
brook
Tears, at the thought of those enchantments
cold
And Madeline asleep in lap of legends old.

(၁၅)

* ဖြူဖျော့တာ ညှိုးကော့တာယ်၊ ထက်မိုးအာတာတာ၊
ငွေစန္ဒာလဲ့ရဲ့လဲ့၊ လဲ့လဲ့သာ။ ။

* ကောင်းပန်ပြီး သူရယ်ပြန်၊ ရယ်ဟန်မှာ အားအင်မဲ့၊
သဲ့သဲ့ညောင်နာ။ ။

*   အံ့ဖွယ်တရီ၊ ပဒေဟဠိဟု၊ အသိခဲခက်၊
 လှိုကာပုတ်သား၊ သောဗျက်ကယ်စာအုပ်ကို၊
 ထိန်းချုပ်ပိုက်ထား၊ သက်ကြာကြီး အမယ်အို၊
 ဘယ်လိုလော ဘယ်ပုံလဲ၊ စိတ်ထဲကရှုပ်ထွေး၊
 ကလေးကကြည့်သလို၊ ပေါဖရိုဇေ.ရ၊
 အိန်ဂျလာကသွင်၊ မျက်မှန်ရယ်ဆင်သည်လာ၊
 မျက်ကွင်းများ၊ ဇာဘက်ပက်ပက်၊
 ထိုင်လျက်ကယ် ထောင့်တစ်ချို့၊
 မီးခိုးရယ် ခေါင်းတိုင်ဘေ.ဌ်၊
 အတွေ့.ရ ကျပ်လှပါ၊ ဘာကိုရယ် သူမသိ။   ။

*   သို့ရာတွင် တစ်ခဏ၊ သည်ညတွင် မက်ဒလင်း၊
 စိတ်တွင်း ဘာကြံစည်ဟု၊ ဇာတ်ရည်လည် အမှတ်မှ၊
 သူ့မျက်စိ အရောင်ပေ၊
 တစ်ဆောင်ဗွေ မယ့်စက်ခန်းဌ်၊
 ကျောချင်းဖွယ် ပဉ္စလက်နှင့်၊
 ယုံကြည်ချက် ပဝေဖော်ကြောင့်၊
 ဒဏ္ဍာရီညို့ရင်ပွေမှာလာ၊
 အိပ်ဓမ္မမည့် ချစ်သူ့ပုံဆီ၊
 အာရုံရယ် ညွတ်ကာတိမ်းမိတော့၊
 မထိန်းနိုင် ကြွလူမှုရှင့်၊
 ကြည်နူးသည် ရွှေမျက်ရည်ငယ်၊
 ဝေလျက်လည်ရစ်ကာဖို့တယ်၊ နှစ်မြို့ပီတိ။   ။

Sudden a thought came like a full-blown
rose,
Flushing his brow, and in his pained heart
Made purple riot; then doth he propose
A stratagem, that makes the beldame start:
“A cruel man and impious thou art!
Sweet lady, let her pray, and sleep and
dream
Alone with her good angels, far apart
From wicked men like thee. Go, go! I
deem
Thou canst not surely be the same that thou
didst seem.”

(၁၆)

- * စွင့်လန်းလှိုဖြာကော့ကယ်၊
ပွင့်ဆန်အမံဖြေသည်၊
ပုံအနေနှင့်ဆီပွင့်နှင့်၊ နှိုင်းသင့်ကူ။ ။
- * အကြံငယ်ဆန်၊ ဉာဏ်ကပ်ပန်းကြောင့်၊
သွေးလျှမ်းခဲသူ့မျက်နှာ၊ အချစ်နာကျ၊
နှလုံးကလည်၊ ကုန်ထဲခဲအမြန်၊
အပြန်ပြန် အထပ်ထပ်၊ အကန်တန် စေ့စေ့စပ်၍၊
သဲ့သပ်ကာ သူ့ရင်ကွင်း၊ ရှန်းရင်းခက်ပူ။ ။
- * မာယာကပ်ကွက်၊ လျှပ်နယ်ပြက်မှ၊
နှက်မြက်သံချို၊ ကိုင်ပင်ဆိုသော်၊ ဘွားအိုလန့်ပြီး၊
ခေါင်ပန်ကြီးလျက်၊ လောင်မီးကလျ၊
ဒေါသမူနှင့်၊ ငြူဖူမာန် ပြစ်ကင်ပြ။ ။
- * ‘ပက်စက်ပေကိုဟပွာ၊ မသမာစိတ်ပုပ်၊
မင်းယုက်လှချည်လာ၊ ငါ့ထိပ်ထားသခင်မ၊
စိတ်ကိုင်းကျ သူ့ဘာသာ၊
ဆုကောင်းကာကိပ်စက်၊ အိပ်မက်လှ ကပေပေ၊
နက်ကွေနှင့် ကပ်ကိုယ်ကည်၊ သူ့ချည်ပဲနေပါစေ၊
ပေးပါလေ ကခြား၊ ယောကျ်ားဆိုအဟုက်၊
သူယုက်နှင့် ကင်ပါစေ၊ မင်းဟာလေ အပြင်ပန်း၊
ထင်မှန်ကာ အကုန်လွဲ၊ အကဲခက် ငါမှာပေါ့၊
သွာ...သွာဟဲ့ ကိုဟပွာ၊
အမြန်သာ ငါ့ရှေ့နာက၊ သွာကော့ ယခု’။ ။

“I will not harm her, by all saints I swear!”
Quoth Porphyro: “O may I ne'er find grace
When my weak voice shall whisper its last
prayer,
If one of her soft ringlets I displace,
Or look with rufian passion in her face.
Good Angela, believe me, by these tears;
Or I will, even in a moment's space,
Awake, with horrid shout, my foemen's ears,
And beard them, though they be more fanged
than wolves and bears.

(၈၇)

- * ‘အန္တရာယ်ငယ်၊ မကြရွယ်စိန် အကုန်စုပါစေ၊
ဖောက်ကျူးသော်’။ ။
- * လုလင်ငယ် ပေါဖရို၊ ကျိန်စာဆို ကျမ်းစုံရွက်လို့၊
လေးနက်မြက်ဖော်။ ။
- * ‘ချစ်သက်ကဲ့မှတ်ယူ၊ လှသသူ၏၊ မွေးကြည့်နူး၊
ဆံဦးဖွယ်ရွှေ၊ ကစ်ဆွေလေ လက်နှင့်ထိ၊
ရွှေမိပါသော်၊ မကော်ကဆ၊ နှမမျက်နှာ၊
ရိုင်းစိုင်းဖွာနှင့်၊ ကအာရိပ်မြေ၊
ခဏလေးကြည့်မိသော်၊ ဖွမ်းရော်မြေမြေ၊
သေနေစေခါ၊ လေသံသာရှင့်၊ ကရုဏာကရာ၊
ဆုပန်ကြာလျှင်၊ ရွှေနာမဆင်၊
ဘုရာသခင် မျက်နှာလွဲ၍၊ ငရဲပဲကျစေနေ့၊
ယုံကော်မူပါ ကို...အမေ။ ။
- * စီးကျမထွလည်၊ သည်မျက်ရည်ပုလဲဥ၊
သက်သေမှု ကျွန်သဖွာကို၊ ပမာငယ်မပြု၊
မညာငယ်လျစ်လျူရှုရင်လ၊ ခုခဏကြွေ၍ကြော်၊
ဟစ်အော်ကာ ကိုယ့်သေကွင်း၊
ချက်ချင်ပဲ ကူကော့မည်၊ မယူပြီ ဤဘဝ၊
နိုးကြွ၍ ရန်သူကွေ၊ ဝံပုလွေ ဝက်ဝံများထက်၊
အသွားနှင့်စွယ်ရေပို၊ ဘယ်လိုလေ ပိုချွန်မြဲလည်း၊
လာကြဟေ့ ဖိတ်ကာခေါ်မည်၊
သေပျော်ပြီ ဘဝကဲ့လို့၊ ဆုံးပါစေလေ’။ ။

“Ah! why wilt thou affright a feeble soul?
A poor, weak, palsy-stricken, churchyard
thing.

Whose passing-bell may ere the midnight
toll;

Whose prayers for thee, each morn and
evening,

Were never missed.” Thus planing, doth she
bring

A gentler speech from burning, Porphyro;

So woeful, and of such deep sorrowing,

That Angela gives promise she will do

Whatever he shall wish, betide her weal or
woe.

(၁၈)

- * ‘ဟဲ့...ဟဲ့...ဟဲ့ သူငယ်၊ ထဲထဲကွယ်ရှင်လေသည်၊
ဝိညာဉ်အို တမင်ကြောက်အောင်၊
ခြောက်ရက်ပေ။ ။
- * စိမ်းပါပေ ကိုဟဟာရယ်၊ ငါမှာဖြင့်မဲ့၊
ဆင်းရဲအာ.နွဲ့၊ ယိုင်ရွဲ့သွက်ချာ၊ ရောဂါနှိပ်စက်၊
မြေတစ်ဖက်က၊ သင်္ချိုင်းဝမှာ၊ မရေစာပြည်ခွင်၊
ငါဝင်လေကြောင်း၊
ခေါင်းလောင်၏ ကြွ.ကြော်သဲ၊
သန်းယံရယ်တယ် မကူ.မီ၊ ကျူးမြည်ထင်လေ။ ။
- * ကြော်...နံနက်တဖေ၊
ညနေမပျက်၊ မင်.အတွက် မေတ္တာပေသူ၊
အမေကိုမှ မင်.ခြောက်ရက်”။ ။
- * မြည်တွန်တောက်တီး၊ ကန့်ကွက်ပြီးမှ
ချစ်မီးမြိုက်ခဲ၊ သူငယ်ထဲက၊ အယူခဲလျှောက်ထား၊
သိမ်မွေ့သည်စကားကို၊ ဆက်နာကြား၏၊
သနားစဖွယ်၊ အားငယ်ဝမ်းနည်း၊
အူသည်းလှိုက်လှိုက်၊ ပင့်ချိုက်လှစ်လှစ်၊
သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ကြင်ချစ်ထောက်ထား၊
ငါကား အိုပြီး ဖြစ်လိုရာဖြစ်၊ မဆုတ်နစ်ဘဲ၊
အချစ်ရှု.လေး ပေါ်ဖရို၊ သူလိုရာဆောင်ရွက်ရေး၊
ကတိကို ခိုင်ခိုင်ပေးတော့သည်၊
စိတ်လေးပါလျက်။ ။

Which was, to lead him, in close secrecy,
Even to Madeline's chamber, and there
hide

Him in a closet, of such privacy
That he might see her beauty unespied,
And win perhaps that night a peerless bride,
While legioned fairies paced the coverlet,
And pale enchantment held her sleepy-eyed.
Never on such a night have lovers met,
Since Merlin paid his Demon all the mon-
strous debt.

(၁၉)

- * စီအေစဉ်ငယ်၊ ကီထွင်ရယ်သူကင်ပြပုံက၊
ယေဉ်လှကယ်။ ။
- * ဖေါဖရိုကို၊ အမယ်အိုက၊ အပျိုစင်နန်း၊
စက်ရာခန်းသို့၊ ကြီးပမ်းလျှိုလျှို၊ ဝှက်၍ပို့လျှင်၊
အဝက်ကို ထားသို့၊ ဝီရိ၏ ကစ်ထောင့်ကြာမှ၊
စောင့်စာ ခိုပုန်းမည်လေ၊
ဘုန်းမေ့သက်လှယ်။ ။
- * ဘယ်သူမိပေလိမ့်၊ လူသိမနိုင်ရန်ကော၊
အပိုင်ကွယ် ကိတ်ကိတ်ချောင်းပါလို့၊
ဖွဲ့နောင်းသူ လှမျိုးကြွယ်ကို၊
ခိုးကွယ်ငိုင်းဆေးနိုင်သည့်ခွင့်။ ။
- * ကပ်ဖွဲ့ကာထား၊ နက်အေမျာကို၊
ရွေ့လျာ ဆုတ်ကက်၊ အိပ်ရာထက် အဖုံ့ပေါ်၊
ချိုကြကော်မူနေကုန်း၊ မျက်လုံးရယ်မိုက်၊
အိပ်ချင်စိတ်ကိုခေါ်၊ ဖြူစရာသည့် ပဉ္စလက်၊
ညှို့စက်ကယ်အကုန်၊ ကန်ခိုးကော်ထုံနေဆဲ၊
ဘုန်းဆုံလို့ကံမလျှင်အကုလကာရီ၊ ပမာညီဘိ၊
ပါရမီဖြည့်ဆည်း၊ ဇနီးလောင်းကစ်ယောက်၊
ကောက်လို့ပင် ရနိုင်လိမ့်၊ ရှေ့ရှေးက ဒုက္ခာရီမှာ၊
မှော်ဝိဇ္ဇာ မာလင်၊ သူ့အရှင်သခင်မ၊
မယ်ရကွ ဝိမွန်နှင့်၊ အလွန်ကျွဲ ကြောက်ဖွယ်ဟီး၊
ကျေးဇူးကြီး ဆပ်ကြသည်၊
ယိုညစ် သည်နောက်ပိုင်၊
သမိုင်း၌ ချစ်သူဆုံ၊ ချစ်အာရုံ သည်ညမျိုးကို၊
ကွေးနို့မည် မထင်စာ ခွဲကယ်၊
ရှားလှပါရှင်။ ။

“It shall be as thou wishest,” said the Dame:
 “All cates and dainties shall be stored there
 Quickly on this feast-night: by the tambour
 frame
 Her own lute thou wilt see: no time to
 spare.
 For I am slow and feeble, and scarce dare
 On such a catering trust my dizzy head.
 Wait here, my child, with patience: kneel
 in prayer
 The while, Ah! thou must needs the lady
 wed,
 Or may I never leave my grave among the
 dead.”

(၂၁)

- * ‘မင်္ဂလာ အလိုကို၊ မငြင်ဆိုင် အမေလိုက်မည်’ဟု၊
 ကုန်ခိုက်ကိုရော်သည့်၊ အပျိုကော်ရွယ် လွန်မိက၊
 ကကိခဲ။ ။
- * ‘နှစ်ပါးငယ်ကြည်၊ ပွဲကော်ကည်ဖို့၊
 ထားမည်သည်အခန့်၊ ရသာဆန်းချိုချည်၊
 အမြန်ပင် စီစဉ်ကော့ကဲ့၊ သခင်မ၏ ပန်ထိုရွှေ၊
 အနီးလေ အဆင်သင့်၊

အို-အလုံးနှင့် ဖောင်းကောက်ငယ်၊
ပြည်စုံကြွယ် ဘာလိုသေးဟု၊ ကွေးဆလိုကြ။ ။

* ခြေ...အချိန်ကလည်း မရ
ငါ့ဘဝကလည်း လှုပ်လှုပ်၊ ကုပ်ကုပ်ကယ်နေ့၊
အရေး ကော်လေး နက်၊
ယုံကြည်ချက်သည်ကာဝန်ကို၊
ကျေပြန်အောင် ထမ်းနိုင်ပါ့မလော၊
ချာရမ်းပေါ့ငါ့ခေါင်၊ ကောင်းလိုက်ဘိသတ္တိ၊
ပိစိကွေးနှမ်း ကပ်ဆဲငယ်၊
အပေါ်ယံလျှပ်လျှပ်ပျောက်လူ။ ။

* ခြေ...အမေ့သား၊ သည်နားကဖောင့်၊
ကအောင်ကော့ စိတ်ရှည်ပါ၊
ယုံကြည်စွာဆုကောင်း၊
ရှူးယောက်ကာကောင်းနေရစ်၊
ကပ်ကြောင်ကော့ ငါမှာမည်၊ မင်္ဂလာအစစ်၊
မဖြစ်ကယ်မနေ၊ အသေရေမြက်မြက်၊
သခင်မဂုဏ်နှင့်ဟပ်အောင်၊
မင်းလက်ထပ်ရမယ်နော်၊ မဟုတ်သော်ငါသေက၊
သင်္ချိုင်းမြေဂူနန်း၊ ကမ္ဘာပြည်မှောင်စခန်းက၊
ကျွတ်ကန်းဝင်ဘု'။ ။

So saying she hobbled off with busy fear.
The lover's endless minutes slowly passed;
The dame returned, and whispered in his ear
To follow her; with aged eyes aghast
Form fright of dim espial. Safe at last
Through many a dusky gallery, they gain
The maiden's chamber, silken, hushed and
chaste;
Where poorphyro took covert, pleased amain.
His poor guide hurried back with agues in
her brain.

(၂၁)

- * ကြောက်ကြောက်နှင့်သာ၊
 နောက်နောက်ကယ်ပွလီရှုပ်၊ အလုပ်နော်။
- * ဒယီ၊ ဒယိုင်၊ အနိုင်နိုင်နှင့်၊ မခိုင်ခြေလှမ်း၊
 ထွက်ကြွမြန်း၏၊ စိတ်မှန်းကာစော၊
 ချစ်သည်ဖောကြောင့်၊ ဖောင့်ဖောသူမှာ၊ တစ်ကမ္ဘာဟု၊
 ထင်ကာမှတ်တုန်၊ အချိန်ဆုံး၌ မယ်ဘုန်းအမိ၊
 ပြန်ရောက်ရှိပြီ၊ မျက်စိကိုမဲ့၊ အကြောက်ကဲ၍၊
 လူဝဲများ မိလေမည်ကို၊ သတိငယ်ရှေ့ထားပြီ၊
 သူ့နားနား အသာကပ်လျက်၊
 ထက်ကြပ်ဆို နောက်အပါးက၊
 စွန့်စားပြီးလိုက်ဖို့ခေါ်။ ။
- * အဆောင်ကူးလမ်းကြာ၊ စကြံများမှောင်မှိန်မှိန်၊
 အကြိမ်ကြိမ်ခိုးကာဖြတ်လို့၊
 ရောက်ခဲ့လတ်ဆေးတွေကျော်၊
 တော်ပါပေအောင်ပါလို့။ ။
- * ပြစ်မျိုးမတင်၊ သန့်၍စင်သည်၊ ပျိုခင်စက်ခန်း၊
 ပိုးတည်ရွန်း၏၊ ငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ်၊
 ဂုဏ်ဟိတ်ကျက်သရေ၊ ဆောင်လယ်ဓမ္မမှာ၊
 အခြေကျအနေကျ၊ စိတ်ကပီတိ၊
 ရွမ်းအိသည်ပေါဖရို၊ အချိန်ပိုမဖြန်း၊
 ပုန်းလျက်နေရာယူ၏၊ သူ့အကူလမ်းညွှန်ကြီး၊
 ခေါင်းမီးရယ်တောက်၊
 ဦးနှောက်တွင်းငှက်ဖျာဝင်သည်၊
 တုန်တုန်ယင် မပြေတွယ်လျှို့။

Her faltering hand upon the balustrade,
Old Angela was feeling for the stair,
When Madeline, St. Agne's charmed maid,
Rose, like a missioned spirit, unaware:
With silver taper's light, and pious care,
She turned, and down the aged gossip led
To a safe level matting. Now prepare,
Young Porphyro, for gazing on that bed;
She comes, she comes again, like ring-dove
frayed and fled.

(၂၂)

- * မမြင်မစွမ်းပေမို့၊ လက်ရန်းကိုအသာစမ်းပါလို့၊
မြေလှမ်းငယ်ကျော်မသွားအောင်၊
လှေခါးမှအိန်ဂျလာ၊ ဆင်ခဲပါဏ္ဍမြေကောင်း၊
ဆောင်းဘိကြွယ်။ ။
- * စိန်အဂ္ဂနစ်၊ ကြင်ကာချစ်သည်၊ ပျိုမျစ်သန့်ရှင်း၊
မက်ဒလင်းမှု၊ အခြင်းအရာ၊ သဇာမသိ၊
မရိပ်မိဘဲ၊ ရပ်ဘိယလာ၊ ကပွဲသာကို၊
ဖဲကာကည့်ကြည့်ခွာ၊
ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ့်ကွက်ကိန်းနှင့်၊
ကိမ်းခဲရောင်ဖယ်။ ။
- * ဖယောင်းစိုက်ထား၊ ငွေသာကည့်အလင်းကိုင်ကို၊
ဖွဲ့ကိုင်လို့ဂရုပြု၊ ရိုသေမှုနှင့်သူ့ခမျာအော၊
အိန်ဂျလာကျွန်ယုံကြီးက၊ ဆီကဲ့၍ခေါင်ငင်၏၊
မျက်နှာပြင် မြေညီခင်း၊ ဖျာကိုလျှင်ဖြန့်ကျင်သည်၊
လှေကားရင်အရောက်ကွယ်၊
ပို့ကယ်ကွယ်ပိုင်ပါဘိ။ ။
- * စိတ်ကွင်ကကော့ မြွက်ကာဆို၊
ပေါဖရိုရယ်ကဲ့ ကိုယ်ကော်လေး၊
ပျံ့မွှေးသည်ဖဲစက်ရာ၊
ငေးဖို့သာ ပြင်ကာထားပေရော၊
လှကမ်းပါကော့ လာချေသည်၊
လာလေပြီကွယ်သူကလေး၊
အကောင်မွှေး ကဖွာဖွာနှင့်၊
လန်ဖြန့်ပုံလာပြေးသည်၊
ချိုငှက်လေးမင်းချစ်သူ၊ ပမာယူပုံဆောင်ခိုင်၊
နှိုင်းလိုက်ချင်၏။ ။

Out went the taper as she hurried in;
 Its little smoke, in pallid moonshine, died:
 She closed the door, she panted, all akin
 To spirits of the air, and visions wide:
 No uttered syllable, or, woe betide!
 But to her at, her heart was voluble,
 Paining with eloquence her balmy side;
 As though a tongueless nightingale should
 sweet
 Her throat in vain, and die heart-stified, in
 her dell.

(၂၃)

- * သွက်သွက်သာဝယ်၊ ကက်ခဲ့ပါသဉ္ဇာခန်းသို့၊
ဝင်လှမ်းစဉ်။ ။
- * ဖေယောင်-မိ-ညွန့်၊ အသက်တယ်စွန့်သို့၊
ကွန့်ကွန့်မျှင်မျှင်၊ အစိုးဝင်ချုပ်ငြိမ်း၊
ဘဝသိမ်း၏၊ သန့်-ယိမ်းသည့်ညအခေါင်၊
ငွေလရောင်နှင်-ရိပ်စိုး၊ ညို-ညို-အောက်ကွင်။ ။

* ကံခါးကိုပိတ်၊ နှက်ကဆိတ်လည်း၊
 ပြည့်သိပ်လည်းပင်၊ ဖိကာကင်းရ၊
 လောကွင်းမှာပေါ်၊ အရိပ်သော် အရောင်လာ၊
 ပိုးပါးမကြည်၊ ပိညာဉ်ပြည် လောကသာနှင့်၊
 မခြာအကူ၊ စကာမူသံမထွက်၊
 အိပ်မက်ကွင်းက ပုံသွင်လို၊
 ကြုံအင်ငယ်ခက်လှချည်း။ ။

* ကစံလဲ့-မျှသံသာ၊ မထွက်လာစေနှင့်၊
 ထွက်ပါသော် ကြမ္မာဆိုးမည်ဟု၊
 ဆိုရိုးက သည်ပုံလာကော့၊
 ကိတ်ကိတ်သာ စိတ်နှင့်ဖြော၊
 သဘောကသည်လို၊ နှလုံးဆိုသည့် နှလုံးသာ၊
 သဘာပကရားကလည်း၊ စကာလှကြွယ်ပါဘိ၊
 အလှယ်လှယ် အလက်ာမှုနှင့်၊
 နုနုကည့် ယဉ်ယဉ်ကွေ၊ နာကျင်ပြီ မပြောရလို့၊
 သောက၏ ဝဋ်ဒဏ်၊ ကျုံး၍သာ ခံရသည်၊
 ဟိုကောင်ယံကော၊ လျှာမဲ့သော ညဌက်ငယ်၊
 လွမ်းစဖွယ်ချို့မြ၊ ကောလှကို ဘယ်လိုကျိုး၊
 ဆိုရိုးငယ် ဆိုမရကော့၊ ရောင်အမ်းစွသူးလည်ကိုင်း၊
 နှလုံးလိုဏ်မွန်းကာဆိုလို့၊ သေရသို့ပမာဟန်နှယ်၊
 ကြမ္မာကံ သည်အရိုင်းကို၊ နှိုင်းရမည်ကည့်။ ။

A casement high and triple-arched there
was,
All garlanded with carven imageries,
Of fruits, and flowers, and bunches of knot-
grass,
And diamonded with panes of quaint
device,
Innumerable of stains and splendid dyes,
As are the tiger-moth's deep-damasked
wings:
And in the midst, mong thousand heraldries,
And twilight saints, and dim emblazonings,
A shielded scutcheon blushed with blood of
queens and kings.

(၂၄)

- * ခုံးခုံးငယ်လျှင်၊ သုံးကုံးမှန် တန်ဆာဆင်သည်၊
လေသာဝင်မှန်ပြတင်းက၊
အဆင်ရယ် အရောင်တင့်၊ အမြင့်တွင်။ ။
- * ကောက်ကြောင်ပန်းချီ၊ စုံပါပြီတည်း၊
မှန်ဆီတယူ၊ ခြူးသီး၊ ခြူးဆန်း၊
ခြူးပန်း၊ ခြူးမြတ်၊ ခြူးရွက်နှင့် ခြူးမွှယ်မွှေ၊
အံ့ဖွယ်အလက်ရာစွမ်း၊ မွမ်းတဲလို့ဆင်။ ။
- * စိန်ခြယ်ရောင်တောက်၊ အပြောက်တန်ဆာ၊
ရောင်ဝါသီးခြား၊ အတွင်းသာဌ်၊
သွင်းထားလို့အဆုံးစုံသည်၊ တစ်ဂုဏ်ရယ်စံမြောက်၊
အဲလောက်ပေ မှန်နန်းစင်ငယ်၊
ကြော့ယဉ်ပေတမဲ့။ ။
- * ကျာပို့ဖလဲ၊ အတောင်ပဲလျှင်၊ သဗ္ဗာန်တုဆန်း၊
ကနုတ်ပန်းကလည်၊ ခမ်းနားပေတင့်တင့်၊
နှင်းဆီအသွေ ရင့်ရင့်ရှင့်၊ အမျိုးနှင့် အမွှယ်မွန်၊
ရည်ညွှန်ကာဖော်ပြ၊ သင်္ကေတတံဆိပ်ပုံ၊
ထောင်အောင်လည်စုံလှသည်၊ အရုဏ်တက်ချိန်၊
ဆင်းမှိန်မှိန်သို့၊ မထိန်လေတတ်၊ ထိန်လေတတ်ဌ်၊
စိန်နတ်အသွင်တွေ၊ အထွေထွေပြားပြား၊
ဒီဇိုင်းတွေကြားမှာ၊ ကြွားပါပေ ပင့်ပင့်၊
ဘုရင်နှင့်မိဖုရား ဘိုးဘွားအသွေနီ၊
မဟာဆီတောက်ရွှန်း၊ ရဲလို့သာယွန်းတော့သည်၊
ပိုင်ပန်းက စုန့်စုန့်။ ။

Full on this casement shone the wintry
 moon,
 And threw warm gules on Madeline's fair
 breast,
 As down she knelt for Heaven's grace and
 boon;
 Rose-bloom fell on her hands, together prest,
 And on her silver cross soft amethyst,
 And on her hair a glory, like a saint:
 She seemed a splendid angle, newly drest,
 Save wings, for heaven: Porphyro grew faint:
 She knelt, so pure a thing, so free from
 mortal taint.

(၂၉)

- * စံမီကြွယ်ဝေ၊ မှန်စီခြယ်ပြကင်က၊
လခင်းဖြာ။။
- * ကောင်းကင်ဘုံသို့၊ ရိုက္ခိုလှူဒါနထောက်၊
ပန်ထာလျှောက်သည်၊ ချီးမြှောက်သနာ၊
ကောင်ဆုများဟု၊ ကမ်းပါးနက်ဆင်၊
မက်ဒလင်၏၊ ပင်းပင်းမိုးမိုး၊ ရွှေရင်စို့ထက်၊
သက်လို့သာလင်း၊ ဆောင်းကွင်း၏ လာရောင်မှု၊

- * ဓမ္မပူဘိအလာ၊ ထင်ယောင်မှာရှင့်၊
 မှန်သားက အရောင်လျှင်၊
 ကိန် ခိုဝင်လျှပ်ကာပြေ ကော့၊
 ပတ္တမြားသွေးနီလွင်လွင်၊ အစင်းထင် အကန့်ကန့်၊
 သီးသန့်ရောင်ဝါ။ ။
- * ဖိကာပူယုက်၊ လက်နှစ်ဖက်၏၊ အထက်ဆီလည်၊
 ကျသက်သဏ္ဍာန်၊ ပုံဟန်ကင့်ဆန်း၊
 နှင်းဆီပန်းပွင့်ကွေ့၊ ဆင်မြန်လည်ဆွဲ၊
 ရင်မှာဝဲသည်၊ ရွှေခဲရွှေသာ၊ လက်ပါးကပ်ကိုင်း၊
 ကွန်မြူလှိုင်သည်၊ ရောင်မြိုင်ပြုံးပြွမ်း၊
 ခရမ်းနီလာ၊ လဲ့လဲ့ဖြာ၏၊ ကောသာဆံဦး၊
 ရောင်လှဲမြူခဲ၊ ထူးပေသည် ဆင်ကလျာငယ်၊
 ပမာလျှင် စိန့်နက်သို့။ ။
- * မြော်... အကောင်ဝဲသာ၊ မပါသည်ကစ်ခုဝဲ၊
 ကစ်ခဲနက်ကဲ့လဲ့၊ ကောင်ကင်ဘုံဆီ၊
 ခိုလှုံဝင်ခစား၊ ခရီးငယ်သွားလေဖို့၊
 ပက်စာလို့ပြည့်စုံပါ၊
 နက်ကစ်ပါ၊ ဆင်သူဇာရယ်၊
 ဂူးထောက်ကာစနေဟန်က၊ မြေယံမှလှူဗွယ်ရီ၊
 သေမျိုးပြစ်ငြိမထင်၊
 ဖြူစင်သည် မကြံကောင်ကာမို့၊
 ရှုချောင်သည် ပေါဖရီ၊
 အသက်ကိုရှုနိုင်ဘူ ငယ်လေ၊
 မူးမေ့နေလို့။ ။

Anon his heart revives: her vespers done,
 Of all its wreathed pearls her hair she
 frees;
 Unclasps her warmed jewels one by one;
 Loosens her fragrant bodice; by degrees
 Her rich attire creeps rustling to her knees:
 Half-hidden, like a mermaid in sea-weed,
 Pensive awhile she dreams awake, and sees
 In fancy, fair St.Agnes in her bed,
 But dares not look behind, or all the charm
 is fled.

(၂၆)

- * ကဒဂ်သာဝ၊ ခးစဝယံပြန်လည်ဘိ၊ သကိဝင်။ ။
- * ပရိက်ညဝက်၊ ဆိုရွက်ပြီးဆုံး၊ လှကမ်းဘုန်းကား၊
 ဆံထုံ-ဌ၊ ပုလဲပန်းခွေ၊ ဖြိုက်ဝယ်လေ၏၊
 ယေယေဝက်ထား၊ ကျောက်မျက်များကို၊
 အာ-လုံးကည့်ချက်၍ပုံ၊
 ကြည်ယုံလို့မှတ်ကာထားသည့်၊
 မိကြီးများ မှာလေကိုင်း၊ ဆိုင်း-မကွပင်။ ။

- * ရနံ့ငယ်ကြိုင်၊ ယုံ့လှိုင်ကြူလင်း၊
 ကိုယ်တွင်းကပ်ဘော်လီ၊ အင်္ကျီကစ၊
 ကိုယ်မှတန်ဆာ၊ ပတ်လွှာဖိုတန်၊
 တစ်ထပ်မျှ မကျန်အောင်၊ မှန်မှန်ရဲ့ အေးအေး၊
 ဖြည်းဖြည်းလေးတည်ညင်၊
 ပိုးသဲလွင် တရွမ်းရွမ်း၊
 ချွတ်စမ်း သည်ခူတိုင်ရောက်တော့၊
 ဂုဏ်မြောက်စွာလှည့်လှည့်ငယ်၊
 ပင်လယ်မှာ ရေမှော်ပိုင်းလို့၊
 ကိုယ်တစ်ပိုင်း လှစ်ကာဖော်သည့်၊
 ရေနန်းပျော် ရေသူမ၏၊ အလှနှင့် တူမျှအင်၊
 ရှုမြင်သူ မောဖိုလိုက်။။
- * မက်ဒလင်း သူ့ခမျာ၊ ရင်မှာရတက်၊
 လှိုင်းဂယက်နှင့်၊ နိုးလျက်ကပင်၊
 အိပ်မက်ကယ် မြင်သည်လား၊
 ခုတင်ထက် ဖဲစက်ရာမှာ၊
 တင့်တယ်စွာ အသွင်စစ်ရှင့်၊
 အဂ္ဂနစ်စိန်သခင်ကို၊ ဖူးကာမြင် တဒင်၊
 တွေ့လိုက်ရတင်၏၊ သို့ရာတွင် ငြိမ်ကာသက်၊
 ပညာလက်ပျောက်၍ကွယ်၊
 ပျက်ပြယ်မည် စိုးရိမ်ကြောက်သည်မို့၊
 ကျောနောက်ဘက်မကြည့်ပြီ၊
 ရှေ့ဆီသာတည်တည်လေး၊
 ဝေးလျက်သာစိုက်။ ။

Soon , trembling in her soft and chilly nest,
In sort of wakeful swoon, perplexed she lay,
Until the poppied warmth of sleep oppressed
Her soothed limbs, and soul fatigued away;
Flown, like a thought, until the morrow-day;
Blissfully havened both from joy and pain;
Clasped like a missal where swart Paynims
pray;
Blinded alike from sunshine and from rain,
As though a rose should shut, and be a bud
again.

(၂၇)

- * လျှော့လို့သာလျောင်းရကယ်၊
 ပျော့ပျော့ညင်သာလည်း၊
 ရွှေသဗ္ဗာစိမ့်ကာချမ်းလေဘိ၊
 စက်ခန်းဘုံ ရွှေခုကင်ထက်၊ ကုန်လျက်ယင်။ ။
- * မိန်းမော တစ်ဝက်၊ နိုးကစ်ဝက်နှင့်၊
 စိတ်လက်ထွေပြား၊ ပို-ပါးလို့ထွေ၊ သို့အနေမှ၊
 မူးမေအောင် ပိုက်ကာထွေ၊
 အိပ်ချင်မှုယစ်ကစ်ဆေး၏၊ အမွေ-ကနိတ်နယ်သော်၊
 လက်ရယ်နှင့်ခြေချာ၊
 ပျော့သွားပါ ကြောအခြင်ငယ်။
 ပိညာဉ်ပင်မောလေချက်ကြောင့်၊
 ပြေ-ထွက်ခဲ့ ကိုယ့်အပြင်။ ။
- * ပျံလေကည်ပျံလေ၊ စိတ်ကူ-ကွေ အကောင်ဖွင့်လို့၊
 ဝေးမြင့်မြင့် လေဟာပြင်၊
 လွင့်စဉ်ကာပျောက်လေသို့။ ။
- * အယူမိစ္ဆာ၊ ကျမ်း-ကစ်စာလျှင်၊ မကွာစေ့စိပ်၊
 ပူးညပ်ပိတ်သို့၊ သူဉ်-ဆိတ်ဝေဒနာ၊
 သက်လျှင်ကွာကော့သည်၊ ချမ်း-သာဆင်းရဲ၊
 မသိဘဲကို၊ နေကျဲပူပူ၊ မို-မူသည်-သည်၊
 မှောင်လို့သာမည်-ကော့မည်၊
 သို့ချည်းသာ နောက်ကစ်ရက်၊
 နံနက်ကယ် စင်စင်လင်-သည်ထိ၊
 ရွှေနှင်းဆီ ပွင့်လွှာလိပ်လို့၊
 ကံခါး ပိတ် ပြန်ကာင့်သို့၊
 ပမာပုံမွေ့ပျော်အိပ်သည်၊ ငြိမ်း-ဆိတ်ညဲလို့။ ။

Stolen to this paradise, and so entranced,
Porphyro gazed upon her empty dress,
And listened to her breathing, If it chanced
To wake iuto a slumber us tenderness;
Which when he heard, that minute did he
bless,
And brathed himself: then from the closet
crept,
Noiseless as fear in a wide wilderness,
And over the hushed carpet, silent, stept,
And'tween the curtains peeped, where, lo!-
how fast she slept.

(၂၈)

- * လျှို့ဝှက်လို့ ချဉ်းမိတယ်၊
ညှို့ချက်ပြင် တစ်အာရုံကြောင့်၊
ချမ်းသာတဲ့ အရောက်ဖောလို့၊ မိန့်မောသူ။ ။
- * စွန့်ကာပဲ့ပစ်သွား၊ ချွတ်ထားသည့် အပတ်ပုံဆီ၊
ငေးရုံသာ ငေးရာမှ၊ နောက်ကျတော့ တစ်ဖန်၊
သတိတမဲက၊ ချစ်သူထဲ ရှေ့ရှုသွားလို့၊
နှာခေါင်းဖျား ပင်ထွက်လော၊ အိပ်ပျော်နေ လက္ခဏာ၊
ဘယ်ခါမှထင်ရှား၊ သိသိသာကြားမည်လား၊
နားစိုက်ထောင်ယူ။ ။
- * အသက်ရှူဟန်၊ ငြိမ်းငြိမ်းလေးမှန်မှ၊
အချိန်တန် အခါမြတ်ကို၊ ဆတ်ဆတ်ကြီး ကျေဇူတင်၊
ကိုယ်ပင်လျှင် ယခုမှ၊ အောင်ရသော အသက်ကိုရှု၊
ပင့်တစ်မူ ကျွတ်ပြန်တိတော့ရ။ ။
- * ပုန်ရာမှခွာ၊ ပမာစကား၊
အကြောက်ဆို ထိုတရာလျှင်၊ တောဖျားငဲ့လျှို့မြောင်၊
သီခေါင်ခေါင်လွင့်ပါး၊ သူ့အထဲ လူမကြာ၊
ခံစားမှု နာမ်သဘောနှယ်၊ သတိစောဆိတ်ဆိတ်၊
တိတ်တိတ်ရယ် ဖီရိုကြာက၊ ပပ်တွာပြီ ထွက်ခဲ့သည်၊
အိမ်ကဲသည့်ကော်ဖောက၊ အသံသဘောစုပ်ကာယူတော့၊
လှမ်းတော်မူညက်ညက်၊ သက်သက်ကယ်ငြိမ်ငြိမ်နှင့်၊
တင်းတိမ်ကို အသာလှစ်လို့၊ ချစ်သူကို ချောင်းသမှု၊
ရှုမိသောအခါ၊ အို...ခမျာ အိပ်ပျော်မောပေါ့ကွယ်၊
ဖောဘပင်ကျ။ ။

Then by the bed-side, where the faded
moon
Made a dim, silver twilight, soft he set
A table, and, half anguished, threw thereon
A cloth of woven crimson, gold, and jet:-
O for some drowsy Morpheap amulet!
The boisterous, midnight, festive clarion,
The kettle-drum, and far-heard clarinet,
Affray his ears, though but in dying tone:-
The hall-door shuts again, and all the noise
is gone.

(၂၉)

- * လမင်းရဲ့ အရှိန်ငယ်၊
ပဝင်းမထိန်နိုင်တော့၊ မှိန်ကမှိန် ငွေရည်ဖို့ရုံမျှ၊
ဆည်ဆာရောင် ရီရီပျို့လေသည်၊ မှန်ညှိုးရာ။။
- * ချစ်သူငဲ့စက်ပျော်၊ သဗ္ဗာဏော်ဟု၊
သော်မော်ကြော့နံ့ဆေး၊ မြက်လေးကဲ့ညင်ညင်၊
စားပွဲကပ်လဲ့ အသာပြင်ရ၊ ရှုချင်ဖွယ်ကြက်သွေး၊
ရွှေဆေးနှင့်မဟူရာ၊ ရောယုက်ဖြာ အဝက်ခင်လို့၊
ဖြန့်ကျင်စဉ် သောကမျိုးရယ်၊ စိုးကပ်ဝက်ရင်မှာ။ ။
- * မြက်စွာဘုရားမှဘုရား၊ နက်သားမောဖီယက်(စ်)၊
အိပ်စက်ခြင် ကို စို့လေသည်၊ ကန်နိုရှင် သူ့လက်ပဲ့၊
ချိုးကဲ့လို့မြင့်လေပါ၊ ကျိတ်ကာဖြင့် ဆုကောင်းမိ။ ။
- * အကြောင်ဆိုသော်၊ သန်းခေါင်ကျော် ပွဲအပြီ၊
ခရာကြီးခြိမ်းကျယ်၊ အဝဝယ် သားရေကျက်သည်၊
ကြေပါလက်စည်ပြက်သဲရယ်၊ စူးညံ့ညံ့အဖေ ရောက်ဘိ၊
ကော်သေးထင်ပါ၏၊ လျင်မကြာခန့် မျှာ ဆီက၊
ကံခါးကွ အကုန်ပိတ်လို့၊
ကိတ်ဆိတ်ကာ ငြိမ်ကျသွားသည်၊
ဘုရား မပါ၏။ ။

And still she slept an azure-lidded sleep,
In blanched linen, smooth, and lavendered,
While he from forth the closet brought
a heap
Of candied apple, quince, and plum, and
gourd;
With jellies soother than the creamy curd,
And lucent syrups, tince with cinnamon;
Maana and dates, in argosy transferred,
From Fez; and spiced dainties, every one,
From silken Samaareand to cedared Lebanon
nrn .

(၃၀)

- * နီလာစင်ကြယ်၊ ကြည်ပြာလွင် လဲ့လဲ့မောင်-လေဘိ။
စလောင်-ဆို ကောင်းကင်ပိတ်သည်။
အိပ်ခြင်းဘုံရွှင်စံလျက်၊ ခင်စက်ပျော်။ ။
- * မြော်...ချစ်တဲ့သူ မက်ဒလင်း၊
လက်ဗင်းဒါးနဲ့လှိုင်ကြူ၊ ဖြူဖြူစင် မွတ်ညက်ချော၊
သန့်ပြန့်သော အခင်-ထက်၊ အိပ်စက်ပျော်နေတုန်း၊
မောင်ဘုန်းတဲ့ရွှေကိုယ်၊ ဝီရိမှာရှိသမျှ၊
ထုတ်ချခဲ့ တစ်ပုံတစ်ပင်၊ စာ-ပွဲတွင် ညစာခင်းသည်။
မင်-အတွက်ပါနော်။ ။
- * နို့ခမ်းမလိုင်၊ ဖက်ကာပြိုင်လည်၊
မနိုင်ညံ့ဖူး၊ ပျစ်ပုံထူးသည်အချို့ရည်၊
ရွှမ်းစိုကြည် လွမ်းလို့မိုးအောင်၊ ဒို့ထို-ထာ-ပါရ၊
ရှားလှသည်ဝန်-သီး၊ ဥသျှစ်ရည်ဆီးတော်နှင့်၊
အဲချို့-ဖွယ်ဖရုံလို
ကောင်း-ဆိုပေ ရသာမော်တွေ၊
အသင့်သော် သုံးဆောင်ကြဖို့။ ။
- * သစ်ကြဲပို့နဲ့၊ သင်းပျံ့ပျံ့နှင့်၊
ဝင်-ဖန့်ဖန့်ကြည်၊ ဖျော်ရည်က အမျိုးမျိုး၊
ဟိုးလေ-ငဲ့ကျော်၊ ဖက်(စ်)မြို့တော် မော်ရိုကိုကမ်းက၊
သင်္ဘောတော် သယ်လာစမ်းသည်။
ရှေးကျမ်း-ပါ မန္တာမုန့်နှင့်၊
တမြို့မြို့စားရန်မွန်၊ စွန်ပလွဲလည်းပါ၊
ဆမာကန်ဥတောက်၊ တောက်လက်သည် ပိုးထည်မြို့နှင့်၊
စီးဒါညို့တောမဟဝန်၊ လက်ဘန္တန် သာစခန်း-က၊
ကူးသန်းလို့ကုန်သွယ်၊ အလှယ်လှယ်ကြိုင်မွေ၊
ရသာစုံ ချိုချင်အေး-တွေက၊ မြေပြည်ကြွယ်လို့။ ။

These delicates he heaped with glowing
hand
On golden dishes and in baskets bright
Of wreathed silver: sumptuous they stand
In the retired quiet of the night,
Filling the chilly room with perfume light:-
“And now, my love, my seraph fair,
awake!
Thou art my heaven, and I thine cremit:
Open thine eyes, for meek St. Agnes'
sake,
Or I shall drowse beside thee, so my soul
doth ache.”

(၃၁)

- * ရသာစုံကို၊ လှပါရုံဘယ်မက၊
 ပင်းပသော သူ့လက်များနှင့်၊
 ပန်းကန်ပြားရွှေသီရိ၊ ငွေမျှင်ချည်လက်လက်နှင့်၊
 ထိုရက်သည် ခြင်းကောင်းလှုံ၊
 ပေါင်းလန်အောင် သူဖြည့်လို့၊ ပုံထည့်ပါ။။
- * လောကနှင့် အဆက်ပြက်၊ သက်သက်ကယ်ထိထိ၊
 ဆိတ်ငြိမ်ပုံကြီးလှသည်၊ ချမ်းစီးသော ခန့်သာမှာ၊
 ထည့်ပါဘိစာကော်ပွဲက၊ ရဲခဲစွ နက်သူရွှါနှယ်၊
 လောမှာကွယ် မွေ့ရုံနဲ့၊ သင်ပျံ့ညင်စွာ။ ။
- * “ကောင်ပံသုံးစုံ၊ ကန်ခိုးရှင်နှင့်၊
 ကိုဘုံရဲ့ထိပ်ဆုံး၊ နက်ချင်းမကူ ပြိုင်သူရဲ့သည်
 ကစ်ဘုန်းဆာရက်(ဖိ)၊ ချစ်သက်အလှ၊
 မောင်နှမရေး...ထပါလောကော၊ ထပါကော၊
 ထာကြောက မောင်ကောင်ကင်၊
 မောင်လျှင် လောမင့်ရေသု၊
 သူကော်စင်မြက်မလေ့လို့၊ အောက်မေ့ပြီး ကြည်သာ၊
 မှတ်ကာကွယ် ယုံကော။ ။
- * စိန့်အဂ္ဂနစ်၊ မေတ္တာစစ်နှင့်၊
 မယစ်ကွယ်ဖောင်မာန်၊ နှိမ်ချဟန် သူ့ပုဏ်ထောက်လို့၊
 မကြောက်ကယ်မဖင့်၊ မျက်လုံးကော်ဖွင့်ပါကော၊
 ဤသို့ဖြင့်မဟုတ်လျှင်၊ မလုပ်ချင်ပါသော်ကော၊
 ကျွန်ုပ်ပင် ဖျာန်ကွေလျှာပြီး၊
 နာကျင်သော ပိဉာဉ်နှင့်၊ မင့်ဘေးကွင် အသာလှဲလို့၊
 ငိုက်ပွဲကြီး ဆင်မိမယ်နေ့”။ ။

Thus whispering, his warm unnerved
arm
Sank in her pillow. Shaded was her
dream
By the dusk curtains:-' twas a midnight
charm
Impossible to melt as iced stream:
The lustrous salvers in the moonlight
gleam;
Broad golden fringe upon the carpet
lies:
It seemed he never, never could redeem
From such a stedfast spell his lady's
eyes;
So mused awhile, entailed in woofed
phautasies,

(၃၂)

- * ရှိ.ရှိ.ပါကွယ်၊ ကိုးကိုသာ ညည်ညူလျက်
 နွေပူသည့် သူ့လက်မောင်း၊
 ကောင်.ကောင်.ကော့ အာ.မရှိ၊
 ချိုသလိုဖြစ်ရင်း၊ မက်ဒလင်.ကို ခေါင်.အုံးမှ၊
 ဖွေကျူးကာ မ,ပါလို့၊ ထူရကယ်။ ။
- * ခမျာမူစက်ပျော်လျက်၊ မည်းနက်သည့် ကမ္ဘာလာ၊
 ပိတ်ကွယ်ကာမို့၊ အရိပ်မှောင်ဖို့.လောသည့်၊
 ကန်ခို.ဝင် အိပ်မက်ထဲပေမို့၊ ရေခဲသည့် စမ်းချောင်း၊
 အရည်ပျော်အောင် မကက်ကောင်.သို့၊
 ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ဖွယ်။ ။
- * သန်းခေါင်ယံ ပဉ္စလက်၊ ညှို့ချက်ကယ်သည်ထန်၊
 ပြင်.ဟန်ငယ်ရှိ၊ ဆိတ်သုဉ်.ဘိခန်းသာမှ၊
 လရောင်ဖြာ စာ.မြိန်ခွက်ကို၊ ပြုံးပြက်ပြက်တစ်ကန်၊
 ကွင်.ကွက်ကွက်ရောင်ပြန်ကွေ၊
 ကော်ဖောယံကျကာဆင်.ကော့၊
 စိတ်ကွင်းက အကွေ.ကြွယ်၊ဟိုနှယ် ရယ်သည်သို့။ ။
- * ဧဝြာ...မျက်လုံးမျာ.ယက်၊ လွှမ်းသည်စက်ကို၊
 ကစ်သက်ဖြင့် သည်ခါ၊ ဖျက်နိုင်ပါကော့မလာ၊
 ဒွိဟပွားပိတက်ဆင်၊ စိတ်ရက်ကန်း ဖောက်သည်မျှင်မှာ၊
 ငြိကွယ်ဝင်ကွက်စုံဆန်.ကွေနှင့်၊ သမ်.ယုက်အထွလို့။ ။

Awakening up, he took her hollow lute,-
Tumultuous,-and, in chords that tendere-
rest be,
He played an ancient ditty, long since
mute,
In Provence called, “La belle dame sans
mercy”:
Close to her ear touching the melody;-
Wherewith disturbed, she uttered a soft
moan:
He ceased-she panted quick-and sudd-
enly
Her blue affrayed eyes wide open shone:
Upon his knees he sank,pale as smooth-
scultured stone.

(၃၃)

- * ရိပ်ရိပ်ကယ် မှု့ကော့ကယ်၊ စိတ်ကူနယ် ကမ်ဖန်နီမှ
အိုလုံးနှင့် ဖောင်းကိုယူ၊ ကေးကျူကာ ဆိုပါရ၊
ချိုမြရန်။ ။
- * ကုန်ကုန်ရယ်သွက်သွက်၊ သူ့လက်ကမ်း၊
အထမ်းနှင့်မောင်းနင်း၊ သာယာခြင်းမက၊
သာယာလှအောင်၊ ရှေ့မှကေးမျိုး၊
ရိုးရိုးနှင့်ကိုကို၊ ပရိဗင်း(စ်)နယ်ပြင်သစ်ကိုင်းက၊
သမိုင်းမြုပ်လှကဗျာ၊ ‘ကရူးစာမဲ့ လှသူဇာ’ကို၊
လွမ်းဖွယ်ရာ နာ့ကော်သွင်းသည့်၊ ညင်းနုမှန်မှန်။ ။
- * ထိုခါရယ်ကျမှ၊ ချစ်ရသူ မက်ဒလင်၊
လန်နီးရင်ညည်းသံချို၊ အသက်ကိုလှိုက်လှိုက်၊
ဖိုကာရိုက်နေကော့၊ ရပ်လိုက်ရချစ်ကေးသံ၊
အောင်ပြန်တွယ် ကမ်ဆန္ဒ။ ။
- * ခးစာပင်ချက်ချင်၊ ပွင့်လင်းခဲ့ မျက်နှစ်မြွာ၊
စိုးရိမ်ကယ် ဖြာဖြာ ဘမို့၊ အသာတွယ် ခူးကိုထောက်လို့၊
ကျောက်ရုပ်လေး မွက်ညက်ဖြူလို့၊
ချစ်ကဲ့သူ ခုကင်ကေးမှာ၊
ကေးဆေးငြိမ်ရ။ ။

Her eyes were open, but she still beheld,
Now wide awake, the vision of her
sleep:
There was a painful change, that night
expelled
The blisses of her dream so pure and
deep
At which fair Madeline began to weep,
And moan forth witless words with
many a sigh.
While still her gaze on Porphyro would
keep;
Who knelt, with joined hands and
piteous eye,
Fearing to move or speak, she looked
so dreamingly.

(၃၄)

- * ဘယ်မမှန်းနိုင်ဘုကွယ်၊ မျက်လုံးရယ် စုံဖွင့်ပေါ့၊
ဘုံမြင့်ကြယ်။
- * မက်လင်းသူ့စိတ်တွင်၊ကြည်ကြည်လင်နို့ပါလျက်က၊
အိပ်မက်မှ နိမိတ်အသွင်၊ ပြက်ပြက်ထင် မြင်နေဆဲ၊
စွဲပျောက်မကွယ်။ ။
- * သန့်သန့်ငယ်စင်စင်၊ မက်မြင်သည်နက်နဲ၊
အိပ်မက်ရယ် ကမ္ဘာထဲက၊ ယူကဲသည် တွေ့အကြံ၊
ချစ်လွမ်းဖွယ်ကုဋ္ဌာရုံလျှင်၊ စိတ်မှာမှန်ပျက်လွင်ပြေးရော၊
မောင်တော့လူအဟန်၊ ပြောင်လဲမှု တစ်တန်သည်၊
မတူပြန် တစ်မူခြာလေဟု၊ ပိုးပါပါ အသိပယ်၊
သတိရယ် ပြုလေမိ။ ။
- * ဤသည်ခဏ၊ ထိန်းမရဘဲ၊
စ၍သာငို၊ ပေါဖရိုကို၊ ဖိုဖိုလှိုက်လှိုက်၊
တရှိုက်ရှိုက်နှင့်၊ စိုက်၍သာကြည့်ရင်၊
ညည်ချင်စကား၊ မရှက်အားနိုင်၊ မြက်ကြားလှိုင်တော့၊
ငိုငိုငိုငိုရယ်မှ ကုပ်ကုပ်၊ မလှုပ်မရှား၊ စကားလည်းမဆို၊
စိုးရိမ်စိတ် သူပို၍ လက်ကိုပူယုတ်၊
ခူးထောက်လျက်က၊ ချစ်မက်သနား၊ မျက်လုံးများနှင့်၊
သက်ထားငဲ့ဒါရှု၊ မနိုးမူ အိပ်မက်တုန့်ဟု၊
ဘုန်ကွက် ထင်၏။ ။

“Ah, Porphyro!” said she, “but even
now
Thy voice was at sweet tremble in mine
ear,
Made tuneable with every sweetest vow;
And those sad eyes were spiritual and
clear:
How changed thou art! how pallid,
chill, and drear!
Give me that voice again, my Porphyro,
Those looks immortal, those complain -
ings dear!
Oh, leave me not in this eternal woe,
For if thou diest; my Love, I know not
where to go.”

(၃၅)

- * “ပေါ်ဖရိုရယ်လော...”၊ ပြောချိုချို မက်ဒလင်းက၊
အိပ်မက်တွင်း ပမာပုံသို့၊ နှစ်လွှာမဲ့ နှုတ်ငုံပွင့်လို့၊
ရင်ဖွင့်ဆို။ ။
- * “ချိုချိုနှင့်တုန်ယင်၊ မောင့်သံလွင် နှမနားမှာ၊
ခုများထိ ကြားဆဲထင်၊ ပျောင်းညင်ညင် သစ္စာထား၊
မောင့်စကား ဂီတသံ၊ ဝဲပျံ့ကာလေမှာညွန့်၊
မြူးကွန့်ဆဲကို။ ။
- * မဆွေမြည့်သလိုလို့၊ မောင့်မျက်လုံး သဒ္ဒါပိုခဲ့၊
တဖောဆိုမြူမရိပ်၊ ဖိတ်ဖိတ်ကဲ့လဲ့ရွှင်၊
အစင်ကြီး စင်ပါခဲ့၊ ခုတွင်ခါ ဘယ်အကြောင်းနှင့်၊
အပြောင်ကြီး ပြောင်းသလဲမောင်၊
ကိုယ်ရောင်ရယ်ဖြူဖျော့၊
အေးစက်ပေါ့ ကျောက်ရုပ်သွင်၊ မရွှင်ရယ်ညှို့၊
အဖြစ်မျိုးဆန်းရန်ပိုသည် ဘယ်လိုနှင့်ဘယ်ပုံရှင့်။ ။
- * ပြန်ပေးပါ နှမကို၊ မောင့်သံချို ထိုထိုများ၊
နတ်သာကဲ့ မောင်ရုပ်သွင်၊ ချစ်ခင်ဖွယ် မြွက်ကြား၊
အယူခံတဲ့ မောင်စကားတွေ၊ ပစ်မထားပါနှင့် နှမကို၊
ထားပရဆို ဒုက္ခတွင်း၊ ချစ်သူကင် ဘဝမှာ၊
ဤလူ့ရွာ မောင်စွန့်သွားလျှင်လ၊
သက်ထားရဲ့ မောင်ကြီးရှင်၊
နှမခင် ဘယ်ဆီများ၊ သွားရမည်ထင်”။ ။

Beyond a mortal man impassioned far
At these voluptuous accents, he arose,
Ethereal, flushed, and like a throbbing
star
Seen'mid the sapphire heaven's deep
repose;
Into her dream he melted, as the rose
Blendeth its odor with the violet,-
Solution sweet: meantime the frost-wind
blows
Like Love's alarum, pattering the sharp
sleet
Against the window-panes; St. Agnes'
moon hath set.

(၃၆)

- * သစ်သစ်သာ နှိုးကော့ကယ်၊ ချစ်မျိုးစဉ်လာထင်၊
ခင်ကညာ သမုဒယစကားကွေ့ကြောင့်၊
လူသား ဖေဒနာတက်၊ ရမ္မက်ဝင်သည် ဘာဝထက်၊
သူကလွန်။ ။
- * နီလာရောင်ကင့်၊ ကောင်းကင်မြင့်ဘုံ၊
ခိုလှုံစံပယ်၊ နက်ရှိုင်းစွာ အာကာနယ်မှာ၊
မေတ္တကြယ်ကန်ပွင့်၊ ဖျက်ဖျက်ကယ် ဝင့်သည်သို့၊
မြေနှင့်မကန်၊ မိုးရပ်ဆန်သည်၊
နက်ဟန်ပယ် ကိုယ်ရောင်ထွန်းသည်၊
ရွှန်းစက်ဝှန်ဝှန်။ ။
- * ခရမ်းရောင်လှ ယမကာကွင်
နှင်းဆီယာဉ် ရနံ့အေးက၊
ပျံ့မွှေးကာ စိမ့်ဝင်ရောသလိုပ၊
ချစ်သောသူ မက်ဒလင်း၏၊
အိပ်မက်ကွင်း သူဝင်ပါလို့၊
အရောင်လျှင်ပျော်ကာရောလေ၏၊ ကဘောကဏ္ဍိညွှန်၊
ပြောမွန်သည် ပုံထိုက်။ ။
- * ထိုစဉ်ကွင်းမှာလ၊ ‘ချစ်ကင်းသည်’ အန္တရာယ်ဆေးကိုကဲ့၊
အချိန်မီ အချက်ပေးသလိုပ၊
လေအေးကျည် ကိုးဝင်ကိုက်ကော့၊
ထိခိုက်ခဲ့အကန်ကန်၊ ရေခဲမှုန် အဆန်ကွေ့ကြောင့်၊
ပြကင်းမှန် ကမဖြောက်ဖြောက်နှင့်၊
လှန့်မြောက်သည့်အသွင်၊
မယ့်သခင် အဂ္ဂနစ်၊ အကြိုခေတ် လမင်းဝင်၊
ငုပ်ဝင်ပြီး ကွယ်ကာလျှိုးကယ်၊ စိုးခဲ့မှောင်ကိုက်။ ။

Tis dark: quick pettereth the flaw-blown
sleet.

“This is no dream, my bride, my Ma-
deline!”

‘Tis dark: the iced gusts still rave and
beat:

“No dream, alas! alas! and woe is mine!
Porphyro will leave me here to fade
and pine.

Cruel! what traitor could thee hither
bring?

I curse not, for my heart is lost in
thine,

Though thou forsakest a deceived thing;-
A dove forlorn and lost with sick
unpruned wing.”

(၃၇)

* “ကြင်သက်လျာငယ်၊ ပြင်ဘက်မှာ မမှောင်မနုဋီကွယို၊
လေဆောင်ပြင်းထန်၊ ရေခဲသီး မှန်သဲက၊
ကမ်းရံမပျက်၊ ဆက်၍ငယ် ကဖြောက်ဖြောက်၊
ကံခါးကဲ့ ခေါက်ဟန်ကို၊
ကပ်ပါးခင် နားကော်ပေါက်လို့၊
ကြားလောက်ထင်။ ။

- * ဖူးစာရှင် မက်ဒလင်.ရဲ့အိပ်မက်တွင်.မဟုတ်ဘူးကွယ်၊
အရောင်ရယ်မဲ့၊ အမှောင်နယ် ကဲနေတုန်း၊
ရေခဲသည် လေပြင်.ဟုန်၊ ဒေါသူပုန် သူဟီး၊
လှိုင်းကြီးများ လှိုမ့်တက်သလို၊
သိမ့်သိမ့်ကို မြည်ခြိမ်းလို့၊
ဟိန်းနေရဲ့ခင်”။ ။
- * “အလိုရှင် မြတ်ဘုရား၊ အိပ်မက်များ မဟုတ်ဘူးနော်၊
ချစ်ဦးသူ ပေါဖရိုငယ်၊ နှမကို ဇွမ်းမေ့အား၊
လွမ်းမြေမှာ ကျွမ်းစေသားလို့
ရှောင်ရှားကာ မောင်ကွယ်လျှိုးတော့၊
ကိုယ်ကျိုးကြီး နည်းအံ့ထင်၊ ရက်စက်ပေ သခင်ရယ်၊
ဘယ်သူလျှင် သစ္စာဖောက်လို့၊
သည်ရောက်အောင်ထိ ခေါ်ကာဝင်၊
ချဉ်းနင်း ပင်စေပါလိမ့်။ ။
- * “အော်...ကျိန်ဆဲလို့ပြစ်တင်၊ မလုပ်ချင်ပါတော့၊
မယ့်သခင် မောင်တစ်ဘုန်းက၊ မယ့်နှလုံး သိမ်းကျူးယူ၊
မင်.မူခဲ့ပြီကော၊ ချစ်ရေသာ မယ့်မှာသာ၊
အာ.ဖွဲ့ကာ ယဉ်မလှ၊ အတောင်ပဲ အမျှင်ပွသည်၊
ဒုက္ခသည် ချိုးငှက်၊ ဘဝပျက်သဏ္ဍာန်၊
လှည့်စားခဲ မယ်တစ်ပါးကို၊
တစ်နယ်စံ မောင်စွန့်ထားလို့၊
စိမ်းကားလေချိမ့်”။ ။

My Madeline! sweet dreamer! lovely
bride!

Say, may I be for aye thy vassal blest?
Thy beauty's shield, heart-shaped and
vermeil-dyed?

Ah silver shrine, here will I take my
rest

After so many hours of toil and quest,
A famished pilgrim-saved by miracle.
Though I have found, I will not rob thy
nest,

Saving of thy sweet self; if thou think'
st well

To trust, fair Madeline, to no rude
infidel,

(၃၈)

- * “လှအိမ်မက် သခင်ရယ်၊ ဘဝကြင်ဖော် မောင်ထင်ရဲ့၊
ဖူးစာရှင် ရုပ်ရည်ထူးပါကဲ့၊ ချစ်ဦးသူ။ ။
- * အသက်ကို နှင်ထား၊ မင်းအပါးက၊
ကစ်ဖပါးမခွာ၊ မေတ္တာစေကျွန်၊
သစ္စာဝန်ထမ်း၊ လုပ်စမ်းပါရစေ။

စန်းငွေတမျှ၊ မင့်အလှ၏၊ ရှေ့ကဆီးတာ၊
နုလုံးသားသဏ္ဍာန်၊ ဟင်္သာပြဒါ-ရောင်လျှံပါဘိ၊
လက်နက်ခဲ ကာသည့်ဂိုဏ်း၊ မဆိုင်းဘဲ ဖြစ်ပါရမေ၊
ချစ်နှမ မောင်သည်-အူရယ်၊ ကြည်ဖြူစွာမနေ၊
အခွင့်ရယ် ပေးပါတော့၊ လော-မြတ်ပန်ယူ။။

*   မကြော်...ဝင်ပင်ပန်းပန်း၊
တစ်စခန်းဝင် တစ်စခန်းထွက်၊
နေ့ရက်နာရီ၊ ကြာပြီသည်အဆုံး၊ အာ-နုံးလို့ပြတ်၊
အစာငတ်တစ်တန်၊ အဓိဋ္ဌာန်နှင့်ခရီးသွား၊
ကဲ့အလားသို့၊ ကံများရယ် ကူပါမှ၊
ပူသာခွာ လျှို့ပျက်နန်းသို့၊
လှမ်းပင်မိ ပမာတူ၊ ကိုယ်မူလည်- ဤသို့။   ။

*   မောင်မက်ဒလင်၊ ပပဝင်းသည်၊
ငွေဆင်းသာခွာ၊ လှိုဏ်နန်းသာရယ်၊
သည်မှာကွယ် မခွာတမ်း၊ ကိုယ်နားစမ်းတော့မည်၊
ကိုယ်မှန်သည် ရတနာ၊
ကိုယ်ဘာသာ ရှာဖွေတွေ့ပေမယ့်
ချောမွေ့သည် မင့်ခန္ဓာ၊ မင့်စက်ရာ မြဲအသိုက်၊
မိုက်မိုက်ကယ် ကန်-ကန်၊
ကိုယ်ဘယ်မှာ ရမ်းခဲသနည်း၊
တွေ့စမ်းပါ ရေလည်လည်၊
ယုံကြည်ပါ ကိုယ်မရိုင်းတယ်၊
နှိုင်းရှည်မြင်လို့”။   ။

“Hark!’ tis an elfin-storm from faery
land,
Of haggard seeming, but a boon indeed:
Arise-arise! the morning is as hand;-
The bloated wassailers will never heed;-
Let us away, my love, with happy
speed;
There are no ears to hear, or eyes to
see,-
Drowned all in Rhenish and the sleepy
mead:
Awake! arise! my love, and fearless be,
For o’er the southern moors I have a
home for thee.”

(၃၉)

- * “အလို...ရွှေနာ-စိုက်၊ ကြာ-လိုက်စွသခင်၊
 ဝိညာဉ်မြေ ဟိုတစ်လွှာ-မှ၊
 ရွှေ-လျှာ- မြည်အော်လာသည်၊
 သူငယ်တော် နတ်မုန်တိုင်-က၊ ရစ်သိုင်းဆင်။ ။
- * ညိုမှန်လို့ ကြမ်းရိုင်းပါ၊ သည်တိုင် ထင်ဖွယ်ရာလာညှိ၊
 အမှန်မှာ ဘုရားပေးသည်၊ ခွင့်အရေးနော်၊
 ခင်လေ-ရေး...ထပါတော့၊ ထရေးကွယ် အမြန်၊
 မိုးသောက်ယံ အရူးဗ်ကျင်း၊ လင်-လုပေါ်ထင်။ ။
- * ဗိုက်ကြီး-တွေပူဖူပူပူပူပူပူပူပူ၊
 ယစ်ပွဲပျော်အရက်အိုးတို့၊ ဘယ်လိုမျိုးမှ မသိနိုင်ပြီ၊
 ပိုင်ပိုင်ရယ် မနေ၊ မြိုင်မြိုင်ကွယ် မပြေးကြဖို့၊
 အရေးလှ ခွင့်သင့်စဉ်မှာ၊ သခင်ရယ် မပြေးပါဖို့။ ။
- * ကြားလေမည် နား၊ မြင်သွားမည် မျက်စိ၊
 တစ်ခုမျှ မရှိပြီ၊ ရိုင်းနယ်ဆီက ပိုင်နှင့်၊
 ကြိုင်ချိုသည် မိ(င်)အရက်ကြောင့်၊
 တစ်ချက်မျှ ခေါင်းမဖော်၊ မူးမြစ်မှာ နစ်တော်မူကြ၊
 ထူထပါ မောင့်ချစ်သူ၊ ရဲစိတ်ကယ် လူစမ်းပါ၊
 အလှမ်း-ကွာဟိုတောင်ပိုင်၊ တောပိုင်-တဲ့ဥယျာဉ်မြေမှာ၊
 လှသက်ပေ စံပျော်မြန်းဖို့၊ ရွှေနန်း-အိမ် မောင့် ရှိပြီ-ပြီ၊
 ဟိ-နေသည်မို့”။ ။

She hurried at his words beset with
fears,
For there were sleeping dragons all
around,
At glaring watch, perhaps, with ready
spears-
Down the wide stairs a darkling way
they found;
In all the house was heard no human
sound.
A chain-drooped lamp was flickering by
each door;
The arras, rich with horseman, hawk, and
hound,
Fluttered in the besieging wind's uproar;
And the long carpets rose along the gusty
floor.

(၄၀)

- * ချစ်သူရယ်လော၊ လျစ်လျူငယ် မရှုအားပါဘု၊
သူ့စကား ပန်ဆင်လျက်၊ အမြန်ပင် မက်ဒလင်း၊
ချက်ချင်းငယ် ပြင်ရ၊ ရင်ဝခုန်။ ။
- * ရဲကိုက်ကြီ ပက်ပက်လည်၊
အိပ်ပျော်မည် အိပ်ပျော်ကောင်း၊
ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ကန်ရာလည်း၊ ဧကန်မူ စိတ်မချ၊
မေ့...မကော်ကဆ၊ နို့ထခိုက်ကြုံနေလျှင်၊
မျက်လုံးစုံ အရောင်ကောက်၊ မောင်ရောက်ခဲ့အမြဲ၊
သူ့ရဲရွေးလှကိုင်နှင့်၊ ရင်ဆိုင်ရယ်ကို မှာမျိုး၊
စိုးကြောက်လို့ကုန်။ ။
- * နှစ်ကိုယ်ယှဉ်ကယ်၊ လှေကားကျယ်အောက်အဆုံး၊
အမှောင်ဖွဲ့သည် လမ်းကပ်သွယ်ကို၊
အသင့်ရယ်ကွေ့လောကြ၊ အိပ်မွေ့ချဒဏ်
သင့်၍ခဲသို့၊ လှသဲရယ်ဆိတ်ဆိတ်၊ ကိတ်ပါဘိအမျိုး၊
သဲကြိုနှင့်ဆွဲချိတ်၊ ကံခါထိပ်အပိုင်းက၊
ဆိုင်းချထားသည် မှန်ကိမ်ကွေ့၊ မငြိမ်လေမီညွန့်များက၊
လှုပ်ရှားလို့ မှန်မှုန်၊ ကစားလို့ နေကုန်သည်၊
လောဟုန်ပင်ကိုးပါလို့။ ။
- * မြင်စိ်သူနှင့် သိန်ငှက်ရဲ၊ အမဲလိုက်သည့်မွေး၊
အပြေပါဝင်လျက်၊ ကောထွက်ကစားခန့်၊
အစွမ်းပြလက်ရက်၊ ပိတ်ထက်က ပန်းချီ၊
နဲရဲဆီဖျက်ဖျက်လှုပ်၊ ပိုင်အံ့ကာလောမှုတ်ကော့၊
ရက်ရက်ကယ် ရက်ရက်၊ ကြမ်းပြင်ထက် ကပ်ကြော၊
လောပြင်း ပင်ပွက်ကာလျှောကော့၊
ကော်ဖော်ရှည်ကုန် ကာထကယ်၊ ဖောင်းကြွမို့မို့။ ။

They glide, like phantoms; into the wide
hall;
Like phantoms, to the iron porch they
glide,
Where lay the Porter, in uneasy sprawl,
With a huge empty flagon by his side:
The wakeful bloodhound rose, and shook
his hide,
But his sagacious eye an inmate owns:
By one, and one, the bolts full easy
slide:-
The chains lie silent on the footworn
stones;

(၄၁)

- * အရိပ်ကဲ့ကမ္ဘာပေ၊ ကိတ်ကိတ်လေ ခန်းမကွင်း၊
ကပ်ချဉ်-ပင်ကာရောက်၊ ကိုယ်ပျောက်ဟန်။ ။
- * ဝိုက်မှကပ်ကန်၊ ဗိကာန်ရယ်စွန်-ကာကုပ်၊
သဲမှတ်ပကိတ်ကိတ်ပင်၊ ကမ္ဘာလျှင်ရောက်ပြန်ကြ၊
ကကကဲ...သည်ကျမှ၊ ရှုမလှ လဲမှောက်ခုံ၊
ကျွန်ယုံလေ ကံခါ-စောင့်၊ ကြောင့်ကြမဲ့ သူ့ဖြစ်အင်၊
သူ့ဘေးကွင်း သေကကောင်းက၊
ဟောင်း-လောင်း-ကြီး အရက်ပြောင်၊
မူးသယောင် သူ့ပုံပဲ၊ လှဲခဲ့မြဲယံ။ ။
- * လူနဲ့ခဲသုံး-လေကြ၊ ဧရာမခွေကြီးမူ၊
မအိပ်သူဘာဝ၊ လျောင်းရာမှ ထကဲ့ပြီး၊
သူ့ကိုယ်ကြီးအမွှေးခါ၊ သို့ရာတွင် ကပ်ခဏ၊
စွမ်းပါ-လှ သူ့အသိ၊ သူ့မျက်စိခွဲကာခြား၊
ဒေါသမာန်ဘယ်မပွားဘဲ၊ အိမ်သာကို မှတ်ကာမိကော့၊
လွတ်ဘိခဲ့ကပ်ရန်၊ အန္တရာယ်မရှိ။ ။
- * ကပ်ချပြီး ကပ်ချလေ၊ မင်းကုပ်ကွေ ဖယ်ပါရ၊
လွယ်သည်ကော့ အလွယ်သာ၊
ခြေရာများနှင့် ချိုင့်ဟောက်၊
အခင်-ကျောက် အထက်မှာ၊
သက်သာသာ လူမနို့-အောင်လို့၊
သဲကြီး-ကွေချကြပြီး၊ သော့ကြီးကို လှည့်ဖွင့်ကော့၊
အဆင်သင့်ပါကွယ်၊ ကံခါးရယ် ပတ္တာထက်၊
ညည်းလျက်လည် အကြိတ်ခဲလို့၊ ကွဲပွင့်လေ၏။ ။

They key turns, and the door upon its
hinges groans.

And they are gone: aye, ages long ago

These lovers fled away into the storm.

That night the Baron dreamt of many
a woe,

And all his warrior-guests with shade
and form

Of witch, and demon, and large coffin-
worm,

Were long be-nightmared. Angela the old
Died palsy-twitched, with meager face
deform;

The Beadsman, after thousand aves told,
For aye unsought-for slept among his
ashes cold.

(၄၂)

- * သွားကြ...သွားကြပေါ့ကွယ်၊
 နှစ်ပါးကြင်သူကို၊ ယဉ်အကူ ဆုက်မဆိုင်းလေဘု၊
 မုန်ကိုင်းနယ် ပြေးဝင်ရောက်လို့၊ မှန်ပျောက်ကွက်။။
- * ဝေးဝေးဟိုဆီ၊ ရှေ့ရှေ့ပေးဖော်က၊
 လွမ်းပန်းချီ ချစ်ဖောက်လမ်း၏၊
 ဆုံးခန့်ဥှိဝယ်။
- * ရဲကိုက်ကြီးသခင်၊ ထိုညကွင် အိပ်မက်ဆို၊
 အမျိုးမျိုးဆက်ကိုက်မြင်၊ သူကွင်ပင်ဘယ်မက၊
 ကြွလာကြမည်သည်ကော်၊ သူရဲကျော်အကုန်ပဲ၊
 အိပ်မက်ထဲ စုန်ကွေမြင်၊ ကမ္ဘာလျှင် သူခြောက်၊
 ကြောက်စရာ အကြောင်းဖောက်၊
 ခေါင်းစပ်သည် ပက်အူကြီးကဲ့၊
 ဘီလူးစီးညလုံးကုန်နယ်၊ ဆုံးကယ်ဖြင့် ဘယ်မရှိ။ ။
- * သွက်ချာရယ်ပါဒ၊ ဖြတ်ချလို့ ကွန့်လိမ်၊
 မျက်နှာပိန် ရှုမလှကော့၊ အိုမင်းစွ အိန်ဂျလာ၊
 ထိုညမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့၊ ဆုမွန်ရယ်ကောင်း၊
 ကောင်းကင်သည် သူကော်ကြီးမူ၊
 ပုကီးပက် ကစ်ထောင်ကျော်၊
 စိပ်ပြီးသော် ကာဝန်ဆုံး၏၊
 ဘယ်ကုန်းကမှ သူ့ကိုရှာ၊ ဆက်ဆံလာ သူမရှိကော့၊
 လောက၏ အပယ်ခဲ၊ သူ့ထုံးစံ မူမပျက်ဘဲ၊
 အေစက်လို့ အပူကုန်သည်၊
 ပြာပုံခေါ် မွှေရာကောင်းမှာ၊
 လျှောင်စက်ပျော်၏။ ။

တက္ကသိုလ်
စာအုပ်
ဂျာနယ်

ရှင်မာရ်ဘီ

The lady of shalott

By
Alfred Tennyson

ရှင်မာရ်ဘီ

ဂျာနယ်